

DIARY
1910

(152-218)

Reise fra LondonGrenhitte kl 12 Fal.

~ Vor ferd er begyndt, & Terra Nova har gjort de første propulsjoner mot det store akrymde. London har vi sagt farvel og nu ligger vi stankens ved Grenhitte. Vor start blev en højtidelig stand - en stand som jeg altid vil glemme. De fremmede turister - de flagsmænd skater og ikke mindst de brændende hanner løftet øjeblikket op mod den klare - sollyse juli-himmel. Der lå noget magligt - men også alvorligt i situationen. Hvorfor gubet disse mennesker - hvorfor flaget disse skibe? Jo, fordi vi stod i et uvis - fordi vi måtte oppe os, for at bringe flaget højt - det flag som viste fra griffen. Fra den tidlig morgen av har Terra Nova været bemærket af skuelystne. Interessen synes voldsom og man har sin fulde hyre med at bevare de turister der spørger om der stammer over en dagens løp. Nu er dagen forbi - lysene blinker oppe fra floden, men kun døsigt og mat, så en klam hånd har sujet ind i fra havet. Scott og frue og mange med dem fulgte med hit. Nu er de drage i land og de fremmede befunder hin Sir Clements Markham sig ombord - han bliver sendes til Botswana. Ved ankomsten hit til Grenhitte blir der givet en bedre aftens i vor messe. Skummet flot og stemningen gik under dek. Mine skibskammerater synes at være ualmindeligt hyggelig gutter - livlige og forekomne. Kort sagt - det hele ligner storartet. Faar haape det biger ret.

(153-212)

Den engelske kanal kl 11 aften

- Det var regnfuldt omorges da vi kom til. Tækken låa tung og fast og det var hårdfast fort vi kunde lade det staa nedover doen. Igaa i dag har det gaaet paa med hurrashocken, så de fleste af de forbipasserende skibe har "chured us" - Selvfølgelig har vi maatte være med samme mynt, og nu gaaer de fleste af os rundt med brænde stemmesand. Ved middagsstider lækket tækken - solen brod frem, og nu har vi det vidunderligste vejr av vinden. Hvad arbejde angaaer - saa har vi puslet med lidt av hvort - væsentlig oprydningsarbejde. Et saadant arbejde var også nødvendig, så det var i en ubegyndelig tilstand af Terra Nova komme London. Det er nu "passabelt" - men under dek er endnu et rene kaos. Ja, Terra Nova selv er ikke færdig -! Rigen mangler noget - og travaret mere - maleri. Dog dette er noget som mandshabet kan rette paa under sejlen. Vagten er nu sat - Campbell og jeg er sammen. Vi skal i iden omorgentidlig klokken fire. Pianolaet har tone i hele kvaal - Nelson har spillet paa Grandola og jeg har sunget. Midtanen ord stemningen har også skrælt været hoi. Vi sterner nu ind gennem kanalen. Dover er agbenom tværs. En delig sommernat er det - stjernerne funklar fra en dyptblaa himmel og kullet er saa klar at hvort like blus inde fra land lyser langt - langt utover sjøen. De franske fyre spiller i det fjærne og sender stråler op i mot Zenith. Did op naar også de engelske lyskastere, og vi seiler saaledes hen under strålende lysbuur. Den ligge stemning i en saadan stjerneklart nat som denne. Tæknerne faar vinger og langstene næring. - Men klokken er mange - koen kalder - jeg maa lysse - god-nat.

(154-211)

Paa Portsmouths Rad.

- Minde fra "Thorleif" stømte paa mig, da jeg ved fore heden smorges kom til at til vagt. Jeg syntes jeg saa gamle skipper! Olsen - Skjernand Fader "Morsa" - Hans - Seilmakeren og alle de andre. Unde mig hvor disse gamle skibskammerater befinder sig i verden?

Det var en vidunderlig morgenskund - sollys, vaal og stille. Jeg stod oppe paa broen og skiret ind mod Alpins byster - ut over den blanke - bolende sjøfjæl. Jeg stømte mig ind i fremtid - jeg saa i de blanke dømninger et blikke - et land med hunder og tørrer et overflødt av vidunderlig storket. Men jeg saa ogsaa den dag da jeg ikke valte foten paa hjemlandets grund. Ja, jeg følt mig lykkelig ved hanken efter at skalde moes med alle dem - dyre - der humore. Og medens jeg saaledes stod og drømte - fløt timerne avsted og snart forle morgenbrisen med sig et sikkert løfte om - frokost. - - -

Aboiningens time kom og snart sad Campbell og jeg over en dampende "kavregrot". Ved sekstiden gik vi tilankers paa Portsmouths rad, efter først at have korrigert kompasserne ud ved Spit-Haad. I formiddag fik Terra Nova prøve sig i en smule-haip kanal sjø - en prøve som den forresten kom vel ifra. Dog vi er endnu kun i saa at sige "i ballast", og det er derfor umuligt at give nogen dem angaaende Terra Novas sjø-egenskaber. Sjømandarationen ombord os hos er helt og holdent à la Bateau de Guerre. Matroserne som officerer bærer uniform. Vi har ikke haft visit av ubåtige høirestaende sjøfolk. Rigtignok ligger the Home Fleet i Portland - men der findes alligevel ubåtige krigsskibe her paa ruten. Vi kommer antagelig i middag ombord i flagfældet - Invincible hvor jeg alt hører. Det er sent paa kveldsen nu - de fleste har kommet ind og var det ikke for at posten kommer ved telefonen - saa ville jeg følge deres eksempl.

(155-210)

Støtten i Portsmouth.

Det er lørdagskveld nu - mange er permitret, men de som er ombord har ikke gjort nogle timerne i uforstyrret hygge.

Vi blev purret ut ved 7iden smorges - "skuffet" for saa at have anker ved midten. Det var kompassene som ogsaa idag skulle korrigeres. Jeg havde maskintelegrafen og stod saaledes oppe paa broen og solgte mig den hele tid. Ved sekstiden var vi tilankers 17pm og jeg drog land for at møte Commander Skelton. Vi havde aftalt at mødes, men hvordan det nu gik kl - saa gik vi om hinanden. Det var stedende varmt og ikke findende Portsmouth ydendig interessan saa embarkerede jeg snart igen. Hygge var jeg efter ombord for ombrettet og Terra Nova satte kursen for Cowes. Det var Scott som paa grund af at Terra Nova stod indskrevet i den kgl sejlførerings analer, ville afdække klubhuset og klubhavnen en vist. Selve Cowes saa hyggelig ut - men over sejlfæsten bleo jeg skuffet. Der laa en amerikansk 23sild.m. men det var ogsaa alt bemerkningsværdigt - Det var vel ikke sæson - I Cowes laa vi nogle timer for saa atter af vendt næsen hjem til vor gamle ankerplads. Terra Nova foretog herunder faldfartsprøve og opnæret et resultat av 8 mil i timen

SUNDAY, JUNE 5, 1910.

24th Week.

(156-209) 2nd after Trinity.

LESSONS.

Matins—Judges iv.; John xvi. to v. 16.
Evensong—Judges v. or vi. v 11; Heb. xi. to v 17.

Terra Nova paa Portsmouths Red.

- Over Portsmouth gør i dette øjeblik et voldsomt bordanvær. Lynene blinker rent uhyggeligt og regnet strømmer fra en halvart nattetummel. Selv skyldighed har givt ladt og det drøpper og drøpper ned over bordet i massen. Vi komme ud imorges til pumping - et arbejd som tog os hoved en time. Terra Nova lækker - det er sikkert - og det blir vist nødvendig at foretage en reparation i Cardiff. Efter at skaden var færdig - tog vi os forfriskende bad og Vor herre skal vide - at pokorn bordet efter al denne appetitligvende foretag som det blev bestormet av en flot saltne ulve. Ved middagsstider drog jeg land for at hente to af Campbells husiner. Han var selv opstillet ombord og saa overdrog han mig dette - hyggelige hvor. Jeg blev ikke skuffet - nei, Campbells husiner var jo overordentlig hyggelige og ikke mindst var de damer. Jeg benyttet mig av anledningen - mistet barkassen - og fik de to damer ud til lunch. Derefter drog vi ombord og en hyggelig eftermiddag oprundt. Men - som beknydt himernes hastighed øker med x potens av den tidsduseværende hygge - og det var ikke længe før vi stod ved rækkens og skjortet efter en borddragende barkas. - Søndagen fik langslør paa flugt, men nu er nækkenen kommet.

24th Week.

MONDAY, JUNE 6, 1910.

(157-208)

Terra Nova paa Portsmouths Red.

- Vi har været i middag ombord i H. M. S. Irvinable i dag

Ved føldebet møttes vi av skibets officerer som førte os ind i dette 17000 tons dobbelt skib. Middagen var rede og vi gik til bordet. Vi spiste ved tre bord - to lange og et kæld i midten. Ved dette sad skibets chef - Captain Mac Card med adjutant - en højre stående sjøofficer samt Evans Gates og jeg selv. Det var ubetydelig min nationalitet, som bragte mig op i dette høje selskab. - Dog "de høje omgivelser" virkede ikke "depressing" og efter som middagen skred frem steg humøret og stemningen under tak. - Saaltonne pladselig "God Save the King". Alle rakte sig og blev staende under sangen. De sidste toner døde hen og jeg ventet at man ville bryde op, da middagen var over. Men nei - alle blev staende - - Da klæng der end "nogen" som fik huket lidt af banken av begejstring - de toner hundrede jeg saa anderlig vel! Det var min egen fædrelandssang, som rullet hen over skibet.

Soneagt middagen var slut - og da "Ja vi elsker" var spillet til ende, drog vi ind i chefens salen for at drikke kaffi. Her tillagde vi en hyggelig time - besaa derpaa vedunderstiltes for ved femtiden at drage tilbage til vor egen skute.

Det var Wilsons fødselsdag i dag - og i denne anledning var jeg mid ham stand bevidst. Den flot skum, og resultatet av dette blev at jeg næppe kunde holde øjnene oppe. Ved mistnak - kader drog vi ombord - jeg var paa utoversiden og vaaknet først ved at barkassen stodde mot Terra Novas massive ekeplanke.

TUESDAY, JUNE 7, 1910.

(158-207)

Paa vei til Cardiff.

- Øer min høi vaur d' norske farver - de kiser dig 7th June.
 Det var tiden imorges sa vi Portsmouth farvel og satte med en av marnens svare stepebaat for baugen kursen for Portland. Her skulle Scott komme ombord for at han med os til Cardiff. Drikk var ved avgangen fra Portsmouth en smal regntunge og vi hadde ikke tilbaketil mange milene før taaken kom rigende tung og tet. Efter en par timers sittads ble vor laugbaat avlost av en anden og ikke ringe store høv. Det var H.M.S. Cumberland som kom rigende gennem taaken til vor assistance. Vi fikk brossen ombord og dermed var det avlest saa gamle Terra Nova skyller i sammenføjningerne. Men denne krigaing stod ikke lang paa - ti brossen rote - og vi forhakkte paa egen haand. Taaken var kommelig tet, men Pennell synede farvane at øg ind og inden høvdaa laa vi utenfor Portland. I midtstid hadde veiret bøter sig betydelig og da Scott ved øktiden kom ombord sken aftensolen rød og stor. Vi lakket og stod end oppinnem verdens sterkste flakke. The Home fleet. Efter om Terra Nova gled frem mellem kolosserne "mandet" de var og turindens cheering drønned ut i den dommende høvd. Nu er Portland svundet og vi glider op langs den engelske kyst.

24th Week.

24th Week.

WEDNESDAY, JUNE 8, 1910.

159

(159-206)

Under Lands End.

- Jig er paa gamle, synende komer nu ti "Lands End" ligger brenn av vor kurs. Det er ikke friit for at morderne fra Thorlef dukker opp ved synet av denne, stile, virballe hystrækning. Hvor hardt jeg ikke sat livet til hin vintermed for fire aar siden. Jeg glemmer aldrig, gamle skipper Pøns ord: "Skraler han, er det ukondos". Men lykken var med os; hun skrællet ikke, og da dagningen lypte stod Thorlef op kysten - mot Falmouth.

Vi er nu paa vei til Cardiff. Denne by er ogsaa et mark i mit sjølis historie, for her var det jeg første gang præmonstreten skute. Den var engaet siden den dag - skjont jeg har været bort for at bro det - atik har tiden fløjt. - Jeg var endnu i tankene mit først møte med Thorlef - han resfulde juli dag nede i Buks Dock. Der laa den - høstmalt og røkkes - men saa indrolig liten. Skulde jeg med dig føre hen over de store, bolgede verdenshav? Skulde da bringe meg avlest til hine lande og høyster - hvor jeg saa ofte havde færdes i min levende quælefantase. Jo, dit lod blev det - ombord i dig skabtes hos mig - lysten tilst fare - Vor dag begyndte med at satte seil og endte med at tage dem igjen - ti høvden er saa stille at seilene bare henger og staar mot master og rat. Spenne funktler gennem en klam nettkæde og dønningerne ruller blanke og lange ind fra vest - Maskinstagene drønner - det skrulper for baugen og hjelvandet funktler med morild. Avlest harer det - mot Cardiff.

(160-205)

Utenfor Cardiff.

- Vi ligger nu utenfor Cardiff, og kommer først at gaa ind engang i morgen. Vi var i hel dag været bammed og trykkende og vi har alle - trods besæt med arbeide op til halsen - følt en usigelig lykst blæs sove. Da jeg jo lønke at få vagt klokken fire i dagmorgn, saa var jeg ogsaa berettiget til en liten tur efter lænste. Den ret berigtede jeg mig om, og sov nogle timer i eftermiddag.

Vi har haft besøk ikkavært ombord i Terra Nova. Mens vi sad ved kaaldamaten kom Cardiffs "representanter" ombord. Det var en litig flot - men gaderne skal vite - en stiggeire Reputation har aldriig betrættet et skibstak. De forblii ombord in times tid - for saa at sætte kurven selbake til byen - dog først efter at have forsikret os, "that Cardiff would give us a good time." --- Vi vil se!

(161-204)

Ankomst til Cardiff.

- Vort inntog i Cardiff, var ikke nøyaktig av veiret. Nei, Cardiff viste sig idag, som den viste sig for mig første gang for femaarsiden. Tacken hang lang og tlem, og regnet sille i strømme. Dog - cardiffianerne - trodte elementene og fremmødte i flot langs dokker og hair. Det var et vaadt arbeide at forholde seg gjennom dokkene, og da vi etter en times fortid fortid shulen ved en av pirene - fandtes der neppe en for braad paa kroppen. Dog - der gikk lange for jeg fikk trække i tosse klæder til neppe var shulen langs hairn for posten arriverte. Den var indholdsrik og jeg fikk min fulle vogn. Der var rygeler fra Norge - der var rygeler fra England. Sigurd Huitberg hadde fællesbordet på værftet og ankommer hit til Cardiff morgen lørdag. Det skal bli hyggelig at traffes med en gammel, god ven! Ifformiddag drog jeg op til byen for at gjøre nogle inndyjel, men vendte tilbake til shulen for hvæld. Jeg hadde tankt at holde aftenen - stilla - og fredlig ombord i Terra Nova, men da vid onsdien aften Pales foreslog at gaa ut paa vangel - saa ombestemte jeg mig og drog til land. Utan hvil vilde vi have staalt os paa at forblive ombord - så var forsøkt ikke og fandt Theatre og varular overfylle. Regnet strømmet formades - og da ingen av os ønsket en gjentagelse av formiddagens gjennenværelse - saa stormet vi en sporvogn og drog ombord. Ombord i Terra Nova hadde der i vort fane vært besøk - skum var drukket - men ikke mindre end at der var rikelig tilbake for os. Vi drak med den følge at jeg nu er overordentlig sovnig -

SATURDAY, JUNE 11, 1910.

24th Week.

(162-208) S. Barnabas.

Sigurd i Cardiff.

- Sigurd er kommet - han kom ombord i Terra Nova ved midten imorges. Rigtignok havde han været nøde ved skuten ved sydfjorden, men en patruljende politi kontabel oplyste ham om - at Terra Novas officerer var ut efter et nattlig kahos. Ved disse oplysninger vendte han om - tog ind i et hotel - for vorsagt at komme ombord ved nitten. Sigurd er den samme, gamle, gode "kjeg" - en smule slankere han ikke end da sidst jeg så ham. Han funder livet i Glasgow yderst trivelt og jeg troer han havde lyst til at drage sydover med os. Sigurd ville være manden for en saadan expedition - han vilde passe ind, langt - langt bedre end jeg. Han har, hvad jeg ikke har - en skønne uten like... Men, derimod - Sigurd maa nok - tilbage til Glasgow og allerede imorgen... Dog, da han komme den dag, da Sigurd og jeg gear sammen syd - jeg som leder, han som det drivende maskineri. Et saadant foretagende av to gode venner - ville jo være idyllt.

Efter vi havde spist frokost, drog vi op over til byen. Jeg har fået permission under hele opholdet her og vi begge tog derfor ind paa Park Hotel. Nu er det holdt og en hyggelig dag er nært vendt. Sigurd og jeg har drøftet gamle, gylde dage hjemme i Norge og biden har følelt saa alt for fort. Vi var paa en værelse i hotellet, hvor også Terra Novas besætning var indbuddet. Det var en høst: middelalderlig forestilling og var yderst tilfredse ved at komme tilbage til hotellet. Selvfølgelig var vi sultne - og en bedre "dinner" gik ikke af stabben.

middelalderig

LESSONS.

Matins—Deut. xxxiii. to v 12; Acts iv. t 31.
Evensong—Nahum i.; Acts xiv. v 8.

25th Week.

SUNDAY, JUNE 12, 1910.

163

(163-202) 3rd after Trinity.

LESSONS.

Matins—I. Sam. ii. to v 27; John xix. v 25.
Evensong—I. Sam. iii. or iv. to v 19; James iii.

Sigurd i Cardiff.

Søndag i England er noget forskelligt - alt er stort og folket ser uhøgget gladeligt ud, noget de visstig ikke er. Efter en sen, men bedre frokost, drog Sigurd og jeg ned til Terra Nova, hvor man holdt paa at pumppe skuten løs. - Jeg har fået min anklage mot Terra Nova som en fremeynt mand - han lækker - Gud hjælpe os - han ved en fot i hinen. Evans og Lambell gav en handskræning og selvfølgelig skabet jeg mig til dem. Men havde holdt det gænde ved pumpen siden frokost og det blev derfor ikke en videre lang "job" for mig. Dog, da pumpen "sucket" var hensat til kommet og Sigurd og jeg spiste ombord. Efter lunch drog vi ud til Cardiff. Byen var under lastryk, og uden betenkning satte vi kurven hjem til hotellet. Her tilbragte vi noget hyggelige timer. Sætte hilsner ud i verden til fælles betjendte.

Men - der var noget som kaldtes en - bogtabel - Sigurds ophold i Cardiff var kommet til en ende og jeg fulgte ham paa stationen. Det var rent ondt at se bogtabels børn til jeg vidste jo saa godt - at med det drog det sidste glint paa mine øer av gammelt venstrebat. En smule forstomt la jeg mine skridt ud av byen til Road Park. Jeg vendte om paa hjørne omkring her, ti her havde jeg streift for fem aars siden. Nu var gæst - det kunde jeg se, ti buske var vokset til trær og marker var omgivet til blomsterhaver. Parken stod i flor - fuglene mændte sang tone ud i den sollyse eftermiddagsstund - og fra rosentræerne bar den milde sommerbris duften av "La France".

Efter denne, ensomme farvning drog jeg tilbage til hotellet, hvor jeg havde mødt sammen med to landmand. De er skibsværdere fra Larvik og er nu her i Cardiff for at overtake en 7000*skute til kvalfangst i sydshavet. De drofsted selvfølgelig normandens store indreder og jeg og vi alle kom til det resultat at det for øller senere ville bli nødvendig at få en stor ekspedition ned til kystene om Grants Land. Farvandet der var saa udmatt, at der ifald vi ikke blev foretaget en kystbeparing - måtte indtraffe en skibsrulykke. De ville derfor stille ethvert forsøk til at få en saadan ekspedition i stand. Deres skibe ville have transportaang til at staa til disposition. Morgen skal jeg gaa med dem og lære det nyindbygde skib.

x paa.

(164-201)

Terra Nova i Cardiff.

Jeg var iformiddag ombord i den vordende norske hvalfangst. Kaptenen var den rette type paa en øgle norsk sjøfolk. Selvfølgelig var emnet for vor konversation "Sydpolarisen". Den hyggelige kaptein fortalte blande andet at "der syd" havde forgangne sommer over 800 norske "fanger" opereret. De havde visstnok endnu ikke sat foten paa selve kontinentet, men det var hans hensigt kommande tur at forsøke et snadant skridt. Skytterne havde fundet en han paa selve Graham Island - kysten - og det var derfor sandsynligt at man har videregivet en station - i fremtiden - ja, hanske allerede nu. Efter en times ophold sa jeg kaptenen farvel. "Hush paa, sa han, at skalde det gaa godt med i The Munda saa er der en loipe over til os". "De vil træffe landemand der til udgangen av mørk."

I formiddag var Rennick og jeg oppa paa jernbanestationen og hentet fire hunde. Det var fire nydelige dyr - nedslamninger av Hansens hunde. To fuldrækne og to maantes gamle skabninger. De havde fået navnene: Olav, Fram'ly, Ule og Russ. Jeg skulle have været i "bymiddag" ihæld, men foretrak at tilbringe kvælden paa hotellet. Jeg havde en bedre aftens og har siden forberedt tiden med at skrive breve. Nu er Nelson kommet hjem fra festniddagen. Han er i en høj stemning og han berettede at onmiddagen var en succes, baade hvad bevestning og finansie udklypte angaaer. Cardiffs kapitalister ble mere eller mindre bedugget og lovet hvælde omorgen sekerligvis vil angre, men ikke han gaa ifra. Nelsons far og broer ^{er} paa hotellet nu.

(165-200)

Terra Nova i Cardiff.

Før engangs skyld, hørte jeg tidlig ut imorges for at drage ombord i Terra Nova. Jeg vendte saa smaaat at høre fra Alge Georg og Torbjørn, de havde jo lantet at komme ned hit til Cardiff før jeg drog. Dog - der var ingen bedre ellers undervisning ombord. Hobet av formiddagen blev det folkesomt ombord i Terra Nova ja, det var saa etappet med folk at jeg måtte bane mig vej ind i min egen hule. Interessen for ekspeditionen synes i Cardiff saavel som overalt at være uhøre stor. Visse behandler os, ikke i spalter, men i blader. End 12 tiden kom Clive Hansen ombord - jeg havde joar vedlagt mit kort paa hans faders kontor. Efter vi havde beset skatten, drog vi op i byn hvor vi flakket om nogle timer. Jeg havde jo endel indskydt at gjøre, som rimeligt var, ti imorgen børde jeg mot Madeira. Clive Hansen er en hyggelig og ydervest hjelponom gut - noget som han ogsaa viser for fem aar siden. Han er fuldstændig usforandret - bare en smule mere gebrodden i sin mørke ubtal end sidst. End senkiden sa jeg ham farvel for at drage ombord og dressere mig til Lord Mayor's reception. "Mottagelsen" blev en hemmelig hyggelig affaire - det hele bestod i at hilse paa Mayor og hans frue samt at vandre rundt i raadhuset, forresten, vahre sale og forskue folk. Hvad som foretak situationen var en sot Göteborgsmedie, som Clive Hansens broder havde bragt med sig. Hun bodde hos Hansens for at lære engelsk. De brøt tidlig op og jeg fulgte dem til jernbanestationen. Her skiftes vi - de drog til Penarth - jeg hjem til hotellet. Unde mig om jeg skjult har talt det udske norske ord paa aar med en dame?

(166-199)

Aften fra Cardiff.

Det vil gaa aar og dag for jeg atter sekkor føtten paa europeisk grund - vi befinner os ikke lenger i en av Cardiffs dokker, men ute paa det store bølgende hav. Cardiff gaar os en enerhaende "send off." Jeg er endnu halvt doo' efter kanonenes drønnen og dampflokkenes kvinne. Folk var rent besatte - de skrek og bar sig varende end folk hymme den 17 Mai. Hvor mange bussindes der hadde mødt op for at se os træde avsted, maa quidamne berigre, men et or raffald sikkert - at dokkene var sorte av folk. Vi her losse fortiningerne ved to kiden og med kaugboat for baugen stod vi ut igennem "Dokgaten." Under dette ble det nødvendig at bræe rundt nærene - en manøvre som man havde skeffet om et uhevilligt bad. Sammen med endel af gasterne stod jeg oppe i folkewanne, for at klærgjøre en av brasene som var "rygget" til riggen. Doge av os tok vægen av baugen medens andre gik igang med at frigjøre brasen fra riggen. Som sagt - der var mere end nok til at bortfæde ens opmærksomhet, og da saa nippingen blev skært igennem og hele baugens vægt kom pa os som holdt brasen, da skældte den en mand fulde samling til af holde balansen. Som befyrndt - ingen rigtig spioner sås her højop uden en smule i toppen. De to der holdt brasen sammen med mig var spioner pa sin hals. Den en hævdede længere inde i riggen - den anden gjorde et ligersprang og forsvandt under bussindes jubel i det skadne dokkaend. mens jeg selv til min og manges forundring blev situationens herre.

Kommet vel klar av Penarth drog Scott og frue mfl som havde været med igennem dok udladen, land. De overfyldte passagerbælte, som eskorterede os kom en efter en blads under os - "cheered us" - hilste os farvel med flaget - for saa under full musik at sætte karen ud mot "halloopen" igen.

Før vi drog hilste jeg paa nogle landsmænd. En stor, norsk bark havde, som kapteinens større forhåb i anledning av mig - heist farver. Barken laa like aften for os - og jeg drog ombord. En halv time før vi her losse, kom nogen uforudsete normandontors - de fik mig med stand for at hævde "skum"

(167-198)

Ud over Europa av syn.

Den engelske kyst er svundet agter, og ørsted bærer det for fulde sil. Dagen oprændt stille og val, men fra sydost var her en frisk og ekende morden vind fyldt vores klufer. Skam holdte vi ogsaa oppe og vi gav os nu ørsted med hoved 10 mil i timen. Som sagt - England er svundet og der vil, som Simpson sagde ved lunsjen idag, ske mangt og meget for Allions heder efter kommet os nige. Dagen har jeg tilbragt med at ordne mine saker - høien har jeg ogsaa fikset op med bilder og lignende, saa jeg rent av denne grund alene har føle mig fristet til at komme ind. Hvad har vi en smule syd - Terra Nova - hiver sig og det er ikke frit for at man inden "videnskaben" kan spore - Blge ansigter. Klokkene fire i eftermiddag var vi bens av Bishop Rock - den var kun synlig igennem hukket. Det var altsaa det sidste syn av England og - Europa -

FRIDAY, JUNE 17, 1910.

25th Week.

(168-197)

Paa vei til Madras.

Det ser ut til at jeg skal - det er stille, men i vest staar sorte skybanker og truer. Sjoen roker for hver time og Terra Nova ruller - hviligt. Dag - stemningen er ikke trykkt for det - nei, her bare hør pianoet arbeide i rytmisk forstaale med bølgene, som grønlig og brakke skjeller op over vannet. Det er toner fra Dollarprinsessen som nu klager - klengfeldt og kjent.

Som beständig fornøyd gikk emorpa ved firekiden til vakt. Vindan stod endnu frisk og avstid var det saa sjospunket stod for baugen. Naar vinden staar sti, ma en der ikke meget at foreta seg i de tidlige morgentimer. Jig driver doften forover til byggen for at lave cocoa til Campbell og mig selv. Naar cocoen er destilleret bringes jg den op paa broen, hvor den forsvinder ret snart - det er rent utrolig hør en saadan morgen "drink smaker". Naar klokken er seks spuler vi døk, og før en næste ret ord av det - staar frokostbordet dækket og rede. Jg var iformiddag nogle timer - tok etter lunch alle seil og har foresten tilbragt dagen med "smaapsulerier" av alle slags.

Paa Br. kl. 12 midd: $92^{\circ} 48' 10''$ - " - : $W 9^{\circ} 00''$ av Grw.

25th Week.

SATURDAY, JUNE 18, 1910.

169

(169-196)

Paa dømninger blanke.

Det er Annie Marks fødselsdag i dag. Paa morgenturen drak Campbell og jg hennes skoal i cocoa. Det var en vidunderlig morgenstund - sollys - oval og stille. Havet laa som et spul - det vil si - de blanke, hvitelo- ogige dømninger kom rullende vesterfra - gjen speilte skulter naar den befandt sig midt i de dype dale:

Paa dømninger blanke -
i dag norges brand -
selbe min tanke -
mot hjemlandets strand.

- ja, jg stod oppa paa broen og dømte - nogle timer. Dagen er ellers tilbragt paa bedek maate - jg har blandt andet befattet mig med navigering. Terra Nova har også i dag slingret noget kolossalt - alt som ikke er absolut permanent. Et mer eller mindre godt i drift. Bildene paa hovedsangen har danset seg av broen og pianola-rekorder - noter og lignende har flømmet ut over dørpen i vor luger, som populært gaar under navnet "the Nursery". Skvald er det maaneskin - varmt og stille, og jg har til hensikt at tilbringe natten i hengkøie paa døk.

Paa Br. kl. 12 midd. $46^{\circ} 10' 00''$ Paa Lgd. W av Grw. $11^{\circ} 16' 00''$

(170-195) 4th after Trinity.

Søndag og havblik.

- jeg tilbragte en behagelig nat i hangkølen, som jeg havde slynget fra broen og opstillet mellem masten. Som sagt, Terra Nostra vredet på sig igen - og det var rent rent at ligge og ståne opmødtes det kendende himmelhvalv. Maane og skærner beskrev de forunderligste cirkler - det svinede rent for øjnene, og jeg måtte lukke dem for at ungaa konsekvenser.

Det er søndag i dag og man holdt Gudstjeneste paa aftenstundet imorges - jeg forholde mig paa broen. Der var foresteren flere "ugodlige" - li vel forenom stormasten opdagede jeg Lewick og Plates, som sad og solgte sig. Ellers har dagen forløpt rolig - vi passeret en fransk fuldrigget iformiddag - den læg i vindstille. jeg talte med skipperen gennem "rapporten" og han fortalte skaden var paavært til Galparaiss. Efter lunch satte vi seil, da det begyndte at lufte fra NW, dog vi hunde have sparet os dette - li seilene har bare hængt som blæser og staælt mod mig og nar. Nu ikvæld er det overskyet, saa hanske natten vil bringe vind.

Paav. N. br kl 12 midd. $43^{\circ} 57' 00''$ Paav Lgd. W av. Grav. $12^{\circ} 48' 00''$

LESSONS.

Matins—I. Samuel xii.; Acts iii.
Evensong—I. Sam. xiii. or Ruth i.; I. Peter iv. v 7.

(171-194)

"Springer" for Baugen.

Det var en straalende solopgang omorges - hele horisonten flammet i purpurfarvet rødme. Hvor morgen morgenstund har jeg ikke staælt og stirret henover havet - østover - mod den stigende dag - fulgt den flammande rødme - til solskiven selv - stor og glødende har havet sig over havets vider.

Slik stod jeg ogsaa idag, mens sollysets glans - smig sig fra bølge til bølge, over skude - over havet, mod vest. Mid solen kommer der lidt som liv i alt - alt i havet og knapt havde hænslen og jeg syntes vor vanlige morgendrik, for en flok "Springere" satte ind under baugen jeg sprang forud og fulgte fra "spredet" deres munkete lek i det skumrende baugrund. Min harpun var ikke rigget op, og jeg måtte noie mig med at være passiv tilskuer.

Det blaser ikvæld en frisk, fair vind, og sydover bærer det. Ifaldt briesen staar han vi gjøre regning paa at naa Madura forstommende torsdag. Det er jo ikke saa mange dage og jeg har desfor lengthet koalaten til brevskrivning. Jeg har forresten god grund til sidst oppe, li jeg har sovet som et marmeldyr den hele eftermiddag. Harpunden er nu klar - men selvfølgelig vil ogsaa "Springerne" udeblive - slik hænder jo altid!

Paav. N. br kl 12 midd. $41^{\circ} 20' 00''$ Paav Lgd. W av. Grav. $13^{\circ} 45' 00''$

TUESDAY, JUNE 21, 1910.

26th Week.

(172-193) Longest Day.

Det begynder at blive varmt

Niedt paa dagen begynder det nu at blive kommetigt varmt nede i kabyffen. En hovedpine var følgen av formiddagens tur. Det har formesten været en stræbende dag - ikke en sky paa den hele blærende himmel. En frisk bris har fyldt uden og østet har det været, saa skummet har hvirrellet for bøgen og gledtet ikke tusinder af diamanter i den sollyse luft. Pysse ihvæld står vinden - saa ukrigetne at fra St. Hans i Funchal er store. Jeg faar fortalte med brevskrivningen - det er ikke saa langt igen nu. Idag har vi altsaa aarets længste dag paa nord bredde - undremig hvor vi befinder os naar solen har nærs sin største sydlige dækning? Paa skii?

Paa N br. kl 12 midd. $38^{\circ}37'40''$

Paa Lgd. W av Grw

26th Week.

WEDNESDAY, JUNE 22, 1910.

173

(173-192)

Vindmær os Madira.

Stor varme angaaer har ikke den forlopine dag været tilbage for nogen foregående paa denne ferd. Men himmelen har ikke været fuldt saa klar som i gaaar og Sol og regn har overklaende adskilt hinanden. Vinden har dog været friid og stø, og vi ventet at faa land i sigt engang imorgentlig.

Efter vi havde drukket tea i eftermiddag - stod jeg nede i "Lazaretet" - Pennich og jeg - og tempet provianthasser for stærken. Det var en job - som ikke gavde lidt løje. Vi stod næsten bloddet for alt som huler - prækkedning - sko havde vi, men det var saa svigt alt. Vi var derfor, noer dagelyst efter havet sig over os - i en ydmyk forfatning. Sorte som smaa djevle og blodig, som om vi skulle have hakket hinanden med knive. - Dog efter de sidstes dages - lediggang - var det godt at faa noen en smule paa sig. Smudsset og blodet stod ikke en vask - langt mindre trækket, for den svandt med den første - salverandsbotte - som sendtes hen over mig. Et er ogsaa bandt! - hovedsmalen smakte fortæffligt.

Paa N br. kl 12 midd.

Paa Lgd. W av Grw.

THURSDAY, JUNE 23, 1910.

26th Week.

(174-191)

St Hans-Kravell paa Madura.

Det var et godt stykke ut paa dagvogen at vi fikk Maduras klippafalde bygter i sig. Vid frokost var vi han nogle mile av land og da solen stod i vest, saa Terra Nova blikkens paa Funchals øst. Det var St. Hans Kravell, og mens kirkeklokken spilte sine sydlandske toner, embarkerede vi sandlystne "terranoer andre" i borkassen og stod ind mot Funchal. Hælden vidunderlig midsommer-kravell. De stile-skogbladte aaser som hører sig over byen - spalte sig i haunens glinende flate. Lydlost gled bødt gennem det stille vand - det var ikke vind som fyldte seilene - men en svært luftning av hav og av nat. Vi landet og stannede op i byen. Gatione ryddedes af folk og vi mødte formelig bare os gennem mangden. Saa faldt nattens skygger paa - klokken spilte op paa nyf. og op over aaserne landtes blus efter blus - Det var som om jeg pludselig stod hjemme - det var som om jeg stod og skrevt op efter hende hjemme i Norge. Disse bøal syntes saa hjemlig. Men nei, det var nok ikke Norge alligevel - St. Hanskravell hjemme bører ikke en himmel med maane og funkende ejerner - i Norge ligger by - fjeld og sjø i sol - her hviler alt i en tropenats skygger. Der var fest i Funchal og ejersom kvælden led sig stemningen blandt byens endovaarere. De trænge krokede gader gjorde disse syttandinger op bæl - tilat begyndt med ær kasser og kunder, mens senere, da disse var opbrændt og stemningen nær højepunktet - var bedre. Stole og borde blev opstet - husets mændlige individer dannede og bar sig rundt idder som gule, mens familien brækkede stod oppe bæk vindueb røser og - doormte. Men det led udover nat og jeg satte hunden ned mod sjøen. Tinkelt gader havde man brandt hvoraf brandes kundes og hullene læs og glødet, mens røken steg, stille op i natten. Et pust av vind kom farende ned fra aaserne - fik hullene tilat bluse og hækte et gyldent skær over de hvide - kalkede huse. Den brisen døde hen - og snart læs efter alt i nattens skygger - kom maaen og ejernene fremme over Madura - Funchal og Terra Nova. Blomster er jeg altid og skal nu gaa natten smøre under apern himmel i min høje - høje.

26th Week.

FRIDAY, JUNE 24, 1910.

175

(175-190) S. John Baptist. Midsummer Day. Cambridge Easter Term ends.

LESSONS.

Matins-Malachi iii. to v 7; Matthew iii
Evensong-Malachi iv.; Matthew xiv. to v 13.

"Tidspuds over bygden staar min Hu."

Det er rent ublankelig, men dog er det sandt, at jeg vækkes umorges av at jeg føres. Trogenheden er nok ikke saa varm alligevel. Jeg lømte ud, - fulgte nogle skibskammeraters eksemplar og tog mig en dukkert i det solle - friske sande. Vandet var varmere end luften og havde ikke varer angst for havet, saa hunde jeg have rydt den lidige svømmekur umiddeligt. Juvar det noget andet - og mit bad bestod i en enkel dukkert og en vild flagt ut af de blanke, skinnende bøger. Efter frokost drog jeg ud sammen med Lewick og Cherry-Garrard. Min konst var at bestige Pico mest - højeste top - Pico Prieto, mens de to andre kun ville følge mig et stykke opover i høiden. Det var en strænde dag - og solen shen saa underlig varmt over Funchal. De første hænde fot mot høiden gik dog uten store anstrengelse - idet vi sad i en behagelig kugbærvogn. De næste hænde - blev varme, og tog højvægten rent fra mine to ledsgær. Vinhavene - rosene som bugnet i hændenvis opad de hvide - stemmure - gav dem nok for bræt, og de bestemte sig at bli - hvor de var. Jeg hørte senere at de havde tilbragt dagen i ro paa et markigende - turisthotel. Jeg måtte altsaa fortsætte paa openhaand - det vil si - sammen med to smaa portugisere - som, hvad det nu var - ikke forstod et muk av mit spanske. Den jeg fulgt var en fyldetværgang til Maduras nordkyst. Den slænget sig - først mellem vinhavenes mure - saa gennem skog og buske for tilslut at slække sig hen over en solstægt høividde. Kommet halvveis - stædt jeg paa et hus - som ved nærmere efterogn viste sig at være en drukkbale af rang. St. Hans dagen havde født syttandingerne samlet - og nu druk de sandet forst. En to hundes viden gange i dækkede solstækt brugte til overgangens høidepunkt og til et andet værkhus av samme hæbler som det først. Jeg hænde mig her nyt at spise og drukke for saa ejernes sammen med min hønebøf at sætte kurven op efter vildt hæn. Til Casa Prieto - en bytte for hæddelyste ørken jeg klatrer to. Jeg la' her min øjeblikke ejgen og la' i en andet tøpma. Jeg satte fuldfast; i ørkenen en dybt dal inden mig kom hænen rigende brug og hæn, og hæn mod vest var helt svundet for mine øjne. Saat holdt alt som hæder vegetation op at eksisterne og istedet kommer en solbrandet hei - med gras og buske - bar det nu hæn over en blæderis af vulkanisk skæ og sand. Det var et sonderslitendt arbeide og det var ikke langt før mine to arme mænds mæltte give lett. Vi befandt os paa dette høidepunkt like under selve Pico Prieto, som havde

(176-189)

Middag og Football-Match.

Efter gærdagens anstrengelser, hørde jeg lundet at tilbringe den sidste dag i Madura, i ro, men det skulle blive andetledes. Ved mid-dags-tid drog jeg os isand for at spise lunch hos en i Funchal boende englander - Mr. Reid. Mr. Reid havde os personlig ombord, og da vi kom isand stod hans to skele-kvirpager opvakt. Saa lod davorens svige, og vendte skurke det over Funchals strategiske gader. Det varst hym tigger i højden - og de samme bækker, som jeg i går hørde akut, blev nu strømt opover. Høje - skyds - er ikke nogen illest, og det løb os omkring en time at næa vort man. Det var et vidunderligt hym mr. Reid havde. Han var noget af det vidunderligste, som jeg har hørt mig, og uvisst om ikke mindre storstagen. Gennem palmer og rosor løb høje-blærende og sollyst dybt under os, mens Funchal strakte sin hvide bygningerne mellem vinthavene og opover i højden mod os. Jeg mætte velkærlig seake paa første akt av "Madame Bovary" - det hele var saa japonisk - isfald høed Blomster og natur angoor.

Dog den følgende lunch - var helt europæisk, og jeg nød i fuldt drag de mange og vel-hårede retter. Kun - blækket var mig ikke tilgældig, og jeg mætte derfor støde efter måltidet bruge op for at gå til en football match mellem en engelsk time i Funchal og en time fra Terra Nova. Det blev en vild kamp - solen stekte vent forholdsrig - og jeg træde frem gengen jeg skulle hænge. Terra Noviansne havde ingen træning, og da motparten efter 15 minutter spil havde goal, saa det steg ud. Dog efter et ganske fint spil fra vor side, kom jeg paa skudhold og var holdig. Det blev foretak det sidste goal under matchen, som altsaa blev "draw". Hviden tilbragte vi med motparten, men da vi succesfuldig var trættet drog vi lidtig ombord. Dannede har vi altsaa sagt farvel med Madura.

* jeg mødte en pen hundrede fot over vore hoveder. Jeg indskilte mit næsega paa borden og vendte de to hoveder de skulle fyre, naar jeg viftede med hællen oppe fra toppen. Jeg satte dem ven og udre større vænshøjhed maal jeg mættet. Toppen bestod af svare lænblækket, men de løs fælles og blækket var kun set da jeg passeret jernbanestationen. Jeg saa i farten Lévrier og Cunard - disse i højen for og jeg hørte ikke føde mig over dem. Det var et storartet skue som løs for mine fødder, under at jeg seede. Jeg mødte dem på stokken i Funchal og vi spiste en bedre aftens sammen; men trætte drog vi lidtig ombord

(177-188) 5th after Trinity.

Vi forlader Madura.

LESSONS.

Matins—I. Sam. xv. to v 24; Acts vii. v 35 to viii. v 5.
Evening—I. Sam. xvi. or xvii.; I. John ii. to v 15.

Det er rent forunderligt at tanke at mens man her bader sig i tropisk sommer, saa holder man skjærend hymne. Det er jo tirsdag - idag - Torsdagsophold ved Madura er forbi, og vi strekker vores øgd for en frisk Nord Øst - forhaabentlig passation. Vi løbte ved solopgang omorges, men satte først efter nogle timers "deviationsundersøelse" kurven bort fra Madura. Det var lidt begyndende med ganske stille, men efter lunch brist det op, og vi satte alt hvad sættes hunde. Maskinen har derfor indstillet sit arbeide og Terra Nova er helt og holdent overladt til vindenes hænder. Det er saa stille og fredeligt ombord - nede i kabynnen - at var det ikke for at en højde gemtlig, men ikke bolighvælp nu og da under knuren og blækket for hen langs skulderne og stængt lyset for ventilene, saa hunde man tro man løb bilankers inde paa en rolig havn. Jeg vil tilbringe hvælden med at læse - norske Viser - jeg fik knapt tid til at sæde i dom under opholdet i Funchal.

* mig mod syd løb haaben som et stort hvidt hav, mens fjeldene strakte sine hænge op som i Norden og øst havde de afsluktede vulkaner sine binder - her lå også Maduras høje top - 6000 fot og altsaa kun noget fot højere end Rio Græro. Saal svængel jeg min læ og sætte mig ned til mina små portugisergutter. De havde taget fotet - hvad det blir til maa Gudene vite. Saal begyndte hymnuren - og jeg maa erkende - den løb mere gaa krafterne end jeg nogensinde havde drømt om. De rullende små ekene - det autrandte gras, som i snarveviside hænde ført mig op i, gav intet faste, og jeg mætte løpe den hele tid for at holde balancen. Dog det var fast visted og det varke ikke længe før jeg befandt mig ved det lavestliggende vorteknes. Her var fest, men song - danset og drak - delidet ikke mindst. Jeg fik her en stede for meden "styrer" at alle medover den brækket, bolgefornige - og rullstens belagt vej. Det var en ganske monsom færd - ført gik det ogsaa og blækket var kun set da jeg passeret jernbanestationen. Jeg saa i farten Lévrier og Cunard - disse i højen for og jeg seede. Jeg mødte dem på stokken i Funchal og vi spiste en bedre aftens sammen; men trætte drog vi lidtig ombord

(178-187)

Hulsaar og ruskervir

- De foregaaende dages staabende var - et pludselig bue avort. Himmelnen er overskyet og det blæser en grymme trængende sur vind. Man skalde ikke tro at vi befinder os hen trede grader fra Equator. Igj har været hulsaar i dag - yg har læmpet hul ind fra mellemdakket til "bunkerne". Det er hensigten at hun skuldes officerer skal deltage i denne huljob - viden-skabsmandene heri indbefattet selvfølgelig. Arbeidet i hullet er dog ikke saa galt som man i grunden hundt fristes til at tro. Rigtigroh maa man være sjostark, ti luften her inde mellem hulhaugen er ikke netop den aller bedste. Lyset er heller ikke at skyte av, da som belysning har vi kun en osende, flatfolgtlampe. Men - der er rum for tankes, arbeidet blir efterhaanden rent mekaniskt; man befinner sig ikke bare i hulstuen men ogsaa lang, langt borte i sværdne minder. Arbeidet stod ikke saa lange paa i dag idet vi først komme til efter lunch. Vinden oriknes fisch og var gjor omkring 7 mil.

Paa. N. Cr. kl. 12 midd. $30^{\circ} 21' 00''$

Paa. Lgd w ar Grw. $18^{\circ} 14' 00''$

(179-186)

En ejfølg Passah.

Livet som hulsaar fortsetter og yg har i hele dag befundet mig under dæk. Man ser vacker af efter saadan en huljob - udvirkedes er man selvfølgelig, som den værste skorsensfeber, men ogsaa indvirkedes trænger hulstuen sig frem. Igjter nu havt et forfriskende bad og ser, naar nogle sorte skygger under dinene, untagen, forholdsvis ren ut. Min anderledes er det med det "indvirkedes" Mine øine flammer - min næse farver lommekirked sort, og mit spydt er alt andet end hvidt.

Paa spoen spiller vært en stor, ja, om ikke hovedrollen i bilvarelsen? enhver blæser uvilkaarlig lidt av en meteorolog. Igj har i dag, naar yg har stukket hovedet op gennem luken for at trække luft - drad højndeel paa gammel hændinger - de domme passat skyer. Sydvestover farer de - snart i flak - snart som ensomme seilere.

Ogaa i dag har temperaturen været under det behagelige - et man i saa alige tropene saa kan det ogsaa være varmt - man er forberedt paa det og ikke paa at gaa rundt og hække lander. Ved bordsmaten drak vi som vanlig Kongens Skal i portvin, man der blev ogsaa serveret likør, og følgen er at stemningen staar under dæk.

Pianotab bearbeides efter alle u-kunstens regler og sangen lyder over enhver beskrivelse. Den enest som far det hele med "ro" er "Birdie". Han har sagt fra 12a og har derfor fornemt ind. Han - "Birdie" Bowers - verdens forunderligste skabning - er altid hjelpsom - selv nu isioerne hjælper han til - med stofim. Det er gut som han snak-

Paa. N. Cr. kl. 12 midd. $28^{\circ} 13' 00''$

Paa. Lgd W ar Grw $19^{\circ} 37' 00''$

(180-185) S. Peter Ap.

Hukspauen fortsætter!

Onsdag har jeg saaet sig udelukkende besattes mig med at lærpe kud. Jeg har arbejdet om bakhord og til en forandring ganske alene. Nog 4 dage til vil vel hukspauen staa paa og saa oprunder vel forhaabentlig de gamle, gode dage, da man badet for myldren og ikke nødvendighetens skyld, igjen.

Jeg havde ikke lunsh i dag, ti det er allfor mange stue klat vælt sig til gengæng bare for nogle timer. Jeg fortsatte derfor, men tok lidt i gry ved at "knock off" til tea. Været har i dag været både sind og førgaende par dage og solen har skinnet fra en klar, blaa himmel. Men vinden har været løs, og vor fast ikke mange minutter i timen. Harald er det forenede overskyet - det ser ud til regn.

Paaer. N br kl 12 midd. $27^{\circ} 10' 00''$ Paaer Lgd W av Grw. $20^{\circ} 21' 00''$

LESSONS.

Matins—Ezekiel iii. v 4 to v 15; John xxi. v 15 to v 23.
Even-song—Zechariah iii.; Acts iv. v 8 to v 23.

(181-184)

Passaten dør næsten hem.

Med idag er en maaned overstået ombord i Terra Nova - undre mig hvilken del af hele ekspeditionen denne tidsenhed danner Hukspauen fortsætter, og det er ikke frit for at vi begynder at få nok av dette liv mellem hukspauen. Forhaabentlig er det imorgen slut.

Været har i dag været overraskende - smart solskin og snart overskyet. Jeg har skrobt koch caeoa efter min egen smak, og nu sidder Evans - Bailey og jeg i den delikater os. Det har været yderst daarlig med vinden i hele dag, og hun nu og da, har der kommet saamigt luftning af sælene har vist seg klat løfte paa sig. For øjeblikke ligge vi næsten i stille.

Paaer. N br kl 12 midd. $26^{\circ} 17' 00''$ Paaer Lgd W av Grw. $20^{\circ} 54' 00''$

FRIDAY, JULY 1, 1910.

27th Week.

(182-183)

Maslinger ombord.

Er man paa sjøen - saa maa man finne
 seg at den ene dag er ikke den anden. Indtresser der noget - saa biter man
 merke i det - det varer ikke - den aller minste ubetydnigheit av verden. Dagen
 som nu svinder i vesten har bragt os to nyheter - et hifalde av maslinger og en engelsk
 barch med hvilken vi satte os i forbundelse. Den uheldige maslingangrepen er vort
 lille biolog - han er blitt isolert og inndragt i mørkekaommeret. Hvor han
 er blitt smittet vises ikke - men antagelig i Cardiff. Hifalde er yderst let, og
 det vil ikke være lange før han etter er utskrevet av syphiletten. Hvad barch
 angår, saa var den fra Glasgow og nu paa vei til Buenos Aires. Den stoek forbi
 os som en liten dampbåt, skjønt vendun knapt var sterk nok til å fått selen. Jeg
 sendte med den i lantkone in hilsen til Leif - andre mig hvordan han har det.²
 Dsværre ble vi heller ikke idag ferdig med kulegauen, trods vi har hatt i hele dag.
 Dog, der ikke mange tider arbeide tilbake og sondag kan vi forhåpentlig hvile ut etter
 en fullført job. Det har været solskin i hele dag og passelig varmt.

Paav. N. Cr. kl 12 midd. $25^{\circ} 18' 00''$ Paav Lgd. W. av Grw $21^{\circ} 32' 00''$

27th Week.

SATURDAY, JULY 2, 1910.

(183-182)

Passaten frister op.

Kulegauen er over - og der vil forhåpentlig gaa
 muligheter for vi etter gaar i vei med en lignende job. Jeg har sete ikke været "kamper"
 idag, men istedt hjulpet Bowers med å slue lasten under storlukken. Turen har været
 strålende - loi bras tilat begyndt med, men ubrøt dagen har den frisket og nu bør det av-
 staaende med omkring fem knobs fart. Det er lørdagskveld iwoeld, og der har flyttet skum ved
 bordet. "Baassen", Mr. Fidder har været gjest aften. Stemningen sejfolgt høi.

Paav. N. Cr. kl 12 midd. $24^{\circ} 8' 00''$ Paav Lgd. W. av Grw. $22^{\circ} 13' 00''$

SUNDAY, JULY 3, 1910.

28th Week.

(184-181) 6th after Trinity.

LESSONS.

Matins—II. Samuel i.; Acts x. v 24.
Evensong—II. Sam. xii. to v 24 or xviii.; II. John

I den tropiske Zone.

Under stø, frisk bris med solskin og stråbland
veir har søndagen forlopet. Jeg har taget bilværelsen med os - vor formiddagen hin
og tilbragte eftermiddagen med at skrive. Efter omiddags hoiden er vi nu i den
tropiske zone, men det er ligesom jeg har vænshellig for at sætte mig ind i det, da
det gamle "tropesving" har på endnu ikke sporet. Væromen er ikke som før og selv
natten bører ikke de gamle traditioner. Dr Lewicks fødselsdag i dag.

Paav N br kl 12 midd. $22^{\circ} 28' 00''$ Paav Lgd W av Grw. $23^{\circ} 5' 00''$

28th Week.

MONDAY, JULY 4, 1910.

(185-180)

Jeg faar skine paa dæk.

Sydenover gaar det - sejlene staar fulde og hjulvandet
hoker og skummer, saa det hvidner langt agter.
Jeg har i dag hell og holdent bespækket mig med at efforce og sortere ski og skibinder
- Expeditionens officerer har ^{haft} fastet sig udstikket par ski, som de nu skal være ansvaretlig
for. Jeg har mens kulspræn stod paa ikke haft øjne paa dæk om morgenren.
Imorgontidlig gaar det aller los med vagt og cocoa-lavning.

Paav N br kl 12 midd. $20^{\circ} 47' 00''$ Paav Lgd W av Grw $24^{\circ} 6' 00''$

TUESDAY, JULY 5, 1910.

28th Week.

(186-179)

Brand ombord.

Det hændte ombord i Fram, ombord i Gjøa, i Discovery og nu idag ombord i Terra Nova, at ildgavlen var ude med sine rørker. Jig havde nogen facit skine op av storluken til opbinding, da Campbell sang ut: Brand alle mand paa dæk! Jig løp agter og fandt dækhuset over officersmessen fyldt i rok - det brandt nedenunder i "Lazaretet". Dog nogen fare var der ikke - ti det var kun "paper" som brandte og nogle fører sjovand var lidstrækklig til at slukke ilden. Idens opkomst skyldtes vor lille, hyggelige, og flinke kommandant - som ved et uheld valget lampe - han var en smule ulykkelig, stakkor. Men, nævnt mind! større skade er ikke forvoldt, og det var en udmærket læringseje for os alle. Lampe er nu forbudt i lazaret saavelsom i lasterum.

Vi er nu syd av solen idet vor middags bredder var mindre end solens nr. declination. Unde mig nær næste gang jig passerer solen? Vi har i hvilket "gamblet" - det vil si - vi forst trak to datoer hvor - gik saa til auktion, og de respektive indhavene av datoerne maatte forsvare dem mot en libhaber. Det hele gik ut paa at komme i besiddelse af datoen for vor ankomst til Cape Town. Jig trak datoerne 25th og 26th August, forsvarte dem med held, men maatte give ud med 65th, trods jig som indhaveren kun havde at indbetalte den halve værdi.

Der er ogsaa en anden præmie som tilfælder indhaveren af datoen, som ligger lidt dage før eller efter den virkelige ankomst. For mit vedkommende altsaa den 15th og 16th Aug., eller den 4th og 5th September. Taar haape jig har lykken med mig. Vuriet har idag været dårligt. I hvilket har vi frisk bris og en staalende natthimmel.

Paa N br kl 12 midd. $18^{\circ} 59' 00''$ Paa. Lgd. W for Grw. $24^{\circ} 56' 00''$

28th Week.

WEDNESDAY, JULY 6, 1910.

(187-178)

Paa cyklisten.

Det har for mit vedkommende været en mindre behagelig dag, idet jeg har følt mig alt andet end bra. Jig havde vagt paa dækmorop, men komme straks poforskin var over sikkis, og her forblev jeg lige til i hvilket, da jeg tog mig en liten træp paa dæk for at trække luft. Du har jeg kommet ind i Dr kabytt, for ikke at blive skueret av pianolaet i "Purseriet". Det har i helst dag været overskyet og i hvilket ser det ut til regn - vinden er også loi.

Paa N br kl 12 midd. $17^{\circ} 8' 00''$ Paa. Lgd. W for Grw. $25^{\circ} 41' 00''$

THURSDAY, JULY 7, 1910.

28th Week.

(188-177)

En behagelig nat. !

Var gaersdagen ubehagelig saa var natten end varre, jeg kunde ikke faa sove og saa og undbilledte mig alt muligt. Den nye høie var heller ikke efter min hu, og ut paa morgonsiden engang komme jeg ut for først at lage en liten kip paa dekk og saa komme ind paa banden i massen. Storri sovn blev det dog ikke. Dagen har jeg tilbragt paa dekk, og den friske luft har gjort underverker, saa jeg skal føle mig meget bedre. Dr Wilson er en storartet fyr - hjeloom og alshoerdig. Det har været hummelig varmt i uvert - det varmete vi hidindtil har hørt - men under et solsik her tilbaketiden sløttes ikke været belamret av temperaturen. Vi passerdes omorgs av en stor italiensk "Lion" med hvitten vi signaliserte. Vinden har i hele dag vært gavest lei - og man gører om at faa skansen op.

Parr. N. br. kl 12 midd. $15^{\circ} 38' 00''$ Parr Lgd W av Grw. $25^{\circ} 24' 00''$

28th Week.

FRIDAY, JULY 8, 1910.

(189-176)

Vi faar aften dampen op.

De sidste dages loiebris har taget for meget paa vor ille skippeos holdmodighed, og vi har idag faaet dampen op. Jeg har heller ikke idag været paa vagt, men tilbragt dagen med at skrive og sove. Varmen under dekk begynder nu da man fyter under kjælderne at blive av det mindre behagelige, og jeg har tilhensigt at tilbringe næthore for fremtiden paa dekk i min hængsels. Ogaa idag har himmelen været overskyet.

Parr N. br. kl 12 midd. $13^{\circ} 56' 00''$ Parr Lgd W av Grw. $25^{\circ} 1' 00''$

(190-175) Oxford Trinity Term ends. Fire Insurance expires.

Solskin og Ragn

Endelig har vi da fået en rigtig tropedag med en temperatur, som faar en lidt at snappe efter pusten. Solen har sendt sine stråaler fra en skyfri himmel over Terra Nova og da det er idet av dagen blevet rent gloedt. Passasjen er helt død hen - og selene hænger slappe og örkesløse, men maskinen arbeider og sydover bører det alligevel. Maskinbesætningen har altid været vægt representert, og da nu en av fyrbokene har maalset "lagge op" om man rent galt føren, og man ikke assistance fra dokket. Terra Novas offiserer er også her brædt i fronten, og Bowers og Bowers har idag fyret en vægt igjenom. Vor shuk er ikke, som bekendt, begyndt, begyndt for troperne, og maskinrummet uvisker sig derfor mer og mer lidt forskelligt tilsvarende.

Afventilene er virkningsløse i stille og skubens egen fart er udelstrækkeligt lidt frembringe luftning. Bremmen måtte bringes på del - han vor ikke langt fra en bremmelse. På del har man holdt dampspistten gaende, og det har været en velsignelse at få sjovond av 27° os. posse hin over en. Igj har idag efter brædt i front og tok vægt imorges. Efter solnedgang tog himmelen lidt at overskyes og nu ihvæld ieler regnet i strømme. Det er rent en fyld af hore regndrågget mod del - det lyder saa hyggeligt.

Paav N br kl 12 midd. $11^{\circ} 20' 00''$ Paav Lgd W for Grw. $24^{\circ} 37' 00''$

(191-174) 7th after Trinity.

I. Stillebølt

LESSONS.

Matins—I. Chron. xi.; Acts xv. v 30 to xvi. v 16.
Even-song—I. Chron. xxii. or xxviii. to v 21; Matthew
iv. v 23 to v. v 13.

Gaardkvaldens regn har holdt ved, og hele dagen igennem har himmelen utgydt sine strømme. Temperaturen har vært passelig, selv under del - og jeg har derfor tilbragt storste delen av dagen midt at skrive breve. Iformiddag flot der efter "skum" - av hvilken grund maa Gudene vite - et er altfald sikkert, det smukke fortæffelt. Vi er nu oplyst bestikket i hvad man kaldet "Stillebølt", saa hanke dette var grunden til Champagnekatastrofen i formiddag. Stille er det foretiden ikke, idet det i hele dag har broset av sydvest.

Paav. bestik. N br. kl 12 midd. $9^{\circ} 00' 00''$.Paav. bestik. Lgd W for Grw. $24^{\circ} 17' 00''$.

(192-178)

Fyrbøter - fjenske.

Min form som fyrbøter kom i dag - for fire timer har jeg skuffet - raket og svedet, som om det hyllede livet. Gærsdagens regn forbød tilbringelse av natten paa tek, og da min kopi er som en bokmørk, tilbragte jeg natten paa bordet i messen. Et kvartet i fire blev jeg punnet, og da klokken slog 8th glass, antret jeg et globale fornibaldene ved i ildhovedet. Den tid som opranede var et vanskelig at beskrive. Jeg maatte anstrengte mig til det yderste for at holde stemmen oppe. Det vred i ansigtet hvor gang jeg oapret fyrdøren, og næst jeg fra og til maaatte "rimme" ildmøjen, saa truet det med at tag paa i kladerne. Møjet var det forresten ikke jeg havde paa - det hele indebarmede sig til et par tennis buksar - en flæns sporke og sjostørter. Næst jeg ikke fyrt stod jeg under en av luftbørene, men det var ikke stort av luftning, som fandt veien ned til maskindørten. Gloden fra askerummet og et blæfende, osende oljeblas var al belægning som fandtes. Skimpelagene drønnet; for hver i skulen havet afbrunden paa en bolge, for saa atter at gaa over i den jævne, ensformige gang naar skibet efter kom paa ret hjul. Sagle enig minutterne sig øvested - komme seg ikke undeligt. Dog omsider begyndte etpernen, som hidindtil, store og sydlandske havde skennet med gennem luftbørene at blægne hen, og skaret av dag at trække op imot zenith. Saal kom solen, og bleslet arlosningens time. Jeg fik de sorte, gennemvoaede ppaller øo, og mere lid end levende lot jeg dampsporet sende sit salte - forfriskende sprudlende hen over mig. Det gjorde underværket, og da jeg, som et fornyet menneske lømte op til festkøb bordet, saa var der han en ting jeg ønsket - mat - mat og atter mat - jeg nævner ikke kaffe. Kaffen var straalende, og jeg tilbragte formiddagen i sovn paa dækket. Eftermiddag var jeg varet kommandant. Vi har haft fest i messen ihæld - det er Chethams fødselsdag, og han var derfor vores gjest agter. Det blev noget belært under sang og musik. Det er overhovedet

Paa N br kl 12 midd. $7^{\circ} \quad 00''$ Paa W av Grav. $23^{\circ} \quad 43' \quad 00''$

(193-172)

Storm Ragn og Maaneshen.

Daglig formeh ind i hangekoen forleden nat, var jeg forvist om at min sovn ville blive afbrudt av et tropisk regnshold. Men nu, koaldens trusende skyer holdt sig paa afstand, og jeg tilbragte en behagelig nat. Dog - havde regnet holdt sig borte i løbet av natten - saa kom det endnu et løbet av dagn. Efter frokost kom den første byge - en stor av rang - og øste ude over os sidsindhold. Det blæste og regnede som bare fanden og dækket flot i vand. Vi benyttet anledningen til vask, og i noget timer var dækket taget i besiddelse af en flok nihue mennesker. Da den vørste del av vinden havde været fra sig satte vi os - noget som vi forresten kunde have sparet os, idet vi efter lunch maaatte tage dem. Vinden havde stralet sig rundt til den rene mot vind. I løbet af eftermiddagen joge skyerne paa flugt, og nu ligger havet og lyset i en tropisk maaneshen! Efter koaldemat samlet vi os - alle hvidklaede og glade - agter paa hævdækket. Natten var saa deilig at vi maaatte prisere den ved sang og musik. Nu vil jeg formeh ind i hangekoen og nyde natten der.

Paa N br kl 12 midd. $4^{\circ} \quad 57' \quad 00''$ Paa W av Grav $22^{\circ} \quad 4' \quad 00''$

(194-171)

Utrygt veir og motorvind.

Jeg laa lange i hangekoen inntil før jeg fikk
i sovn, li naturen var saa vidunderlig strukturert. Men - de vanlige boier var
ikke langt undar, og utpaa morgensiden vaaknet jeg av at vinden rastet kap-
sushoien. Regn kom der ogsaa og det var ikke fint for at vandet traff
ind gennem uldkappet, og fikk mig til at hætte hænder for en halv times
tid. Med regnet blev det kun en byg, medens stormen fortsatte og
efter frokost satte vi seil. Som saa ofte - dette kunde vi have sparet os, si-
snart var det ørsted øster mod henimot li miles fart. Jeg havde tankt at
man snart ville gjøre seilene fast igjen, men nei - man lot det staa til for
damp og seil til efter tra. Vi gjorde da en baut, og ligger nu vestover. Himmellet
er klar og vinden har lagt sig betydelig. Vi har nu hele sydkortet i sigte - !

Paa N br kl 12 midd. $3^{\circ} 14' 00''$

Paa Lgd W av Grw. $20^{\circ} 47' 00''$

(195-170)

Neptun præst os og anmelder sin Ankomst.

Vi nærmis os i raske tak Equator nu -
Fader Neptun præst os i hvæld og anmeldte sin ankomst ombord imorgen klokken
et eftermiddag. Jeg sad nede i messen og skrev da hans ukjre brod lid indover
døk - jeg for op paa døk, men saa intet uden et maanelyst hav, og en skue
hvor spæggene spillede sit underlige, fantastiske spil.

Det har i hele dag været højst kendt varmt og vi har alle taget tilbaketuren med
ro. Forud har man forresten været beskæftiget med "tilstællinger" for morgen
dagen, som lover at blive en fest. Efter forlydende er der li "Equatoriseret"
som imorgen skal under kniven - uten hvil - at han blive morro.

Paa N br kl 12 midd. $2^{\circ} 37' 00''$

Paa Lgd W av Grw. $21^{\circ} 20' 00''$

(196-169) S. Swithun.

Vi passerer Equator

Vi passerer Equator i hvilket blokken 8th paa $21^{\circ} 40' 00''$ W av Grw og befndes os altsaa nu paa syd bredder. Dagen har hatt og holdt en været indrebet til fest. Skjønt paa rigtignok iformiddag havde to timers fyrbøter - tørnede i maskinen. Dog dette var kun "for sportens skyld" - det kunde jo være onomstig efterpaa at have fyret den dag man skulle knower "leyen". . . Paa dækket havde man rigget op et svømmestue bassin til bruk ved daabsceremonien senere paadagen. Det var saaledes plaseret at man fra aftenrakket kunde blive skydet ned i hummen uden den mindste risiko at forstaa sig, skjønt dækket var omkring 6 fot. Dagg efter endt job - down below - undfandt mig paa dæk, havde man aletop fyldt dette bassin med frukt, skummende sjøvand, og paa bås lettet at ha mig en dukkert. Den smukke fortæflig, og da jeg efter en halvtimes svømme øvelser - gik til lunch - saa havde appetiten indfandet sig i "grand stile". . . Blokken 1.15 præst Tader Reptun os paaryt - Terra Nova stoppet for et øjeblik, og Reptun samt følge hem ombord. Under stor jubel satte loget sig i bevægelse for at dra oppe og hænge paa skipper Skipper Teddy ønskel dem velkommen og arklænk at alt var rede til at gaa igang med daaen" Toget fortsatte derpaa gennem "Sea-Boat Alley" - forbi vormanden og vidre ad starbord side op til skaffeket. Derpaa tok forestillingen sin begyndelse. Reptun - og hans vaktre frue - i hørn mindst nogen om en vækkes norsk bondyndte havde sammen med sit hof indkøbt sine reserveste pladser, og en efter en blev opne nu ført frem for hans højet - underkastet en kort examination - for saa at blive overleveret i de hører, Doktors Sabermørrer og Barkers hænder. Det er ikke friit for at

Paa N br kl 12 midd. $0^{\circ} 40' 00''$ Paa Lgd W av Grw. $21^{\circ} 56' 00''$

den behandling man her gik imot var alt endestend behagelig. Doktorens medicin var halvakkum og Sabermørrens smørrelse under al hørlid. Det var en sammenblanding af sot, høse, og jad ved, os ikke hvad. Barkers kniv, var det ene sharpæller sværd, og han tok det heller ikke

(197-168)

Paa Syd Bredder

Efter gærdagens "festen", har livet idag gaaet ind i den vanlige gang. Et interesse kan nævnes, at vi har faaet vind og sat seil. Fortsættlig er det 30 passaten, som ofte er indflundet sig. Jeg har tilbragt dagen med at vindes op træet paa ledsmaskinen - det er et onformigt, men alligevel behageligt arbeide. Vindet har i hele dag været strålende.

Paa S. br kl 12 midd. $1^{\circ} 11' 00''$ Paa Lgd W av Grw. $21^{\circ} 16' 00''$

* saa noie med hvilke deler av bynet han bestroede. Det da barbaren havde udført sit arbeide skydede han - oppe - i bølgerne. Her scimle fire voldige sjælhyrer omkring, rede del at mottage den barbore; og Vorherre skal vide at de dukkete som her gaves, var længt lange og ikke mindst velmente. Mens denne process foregik, stod de Equatoriserede Terra novianere og moret sig kostelig. De øftegastrone maatte Simpson, Tolson, Lewick, Lillie og tilslut paa gennemgangen denne process. Grunden til at opaa paa maatte gennemgangen var at jeg var "foreigner". Paa dette var jeg fuldstændig uforberedt, og det var mig en stor forbavelse at blive angrebet av Reptuns politi og ført til retkostede. Doktoren var den første jeg blev behyndet med. Han undersøgte mig omhyggelig, og fandt at jeg maatte have en dores medisin for jeg underkastet mig vidre operationer. Hvad han puttede ind i munnen gaae angaa Guderne vilde, men blandt os det - det næsten tok pusten fra mig. Jeg tabte alt hvad jeg besad av selbetruske - greb doktoren og sendte ham over mig ned i bølgerne. Barkens blænde blæskerne var græsels, men min egen skæle var også besiglet, så politiet, som frugtede under voldsomheden fra min side, lot stolen jeg sad i hæseise. Barklangs bar det med i hummen, men før det lykkedes sjælhyrrene at grije mig - var jeg alder paa ret hjol. En vild hamp opstod og det varke nogle minutter for at overmandet mig. Den dukkert som derpaa fulgte - glommepå - den tok ikke bare pusten - men næste alt hvad der hører samtidig ut av mig. En snule for-

SUNDAY, JULY 17, 1910.

30th Week.

(198-167) 8th after Trinity.

Sydostpassaten?

LESSONS.

Matins—I. Chron. xxix. v 9 to v 29; Acts xx. to v 17
Evening—II. Chron. i. or I Kings iii.; Matthew
viii. v 18.

Brua stear og vokted sydover bører det sua
det skummer og fosser for baugen. Ved 8te klokken imorges hørde vi en av de typiske regn-
bøjer, som de alt satte skulpa — under vannet. Dog bøen var velkommen, si den typiske
skulpedøkket var, og det blei foretak av dagen omøigt at holde til under det. Iførmeld-
dag sov jeg, og i ettermiddag har jeg skrevet breve. I ettermiddag har det vært klarvin.
Stille og rolig har også den første søndag på den sydlige halvkule blittet tilbragt.

Paa Sbr kl. 12 midd. $4^{\circ} 7' 00''$ Paa Lgd W av Grw. $21^{\circ} 26' 00''$

* Kunst knabbel jeg gaa det lærre, og dermed var skuespillet tilende. Neptun og følge
tok farvel med Terra Nova og forsvant i bolgerne.
Efter tea var der konsert på bakkene, og home etter home kom sang og musikk ut over
havet. Kvelden kom, og stor og rød sank solskiven i havet, som laa som et speil.
Slike kom nattkasshugger og la sig over skulpa - sydvest funklet og hele en tropen av
mystiske charmer breddet sig over Equator. Endnu en sang - endnu en tonestrøm fra
mandolinen eller banjoens streng, saa oppbrudd - høydagen var til ende og de
hvitklatte drog egne til et festdøkket kveldsbord, mens de "blækkadde" blei riddende
tilbake paa bakkene i sferneglansen og — mørkhetens skjennet.

Baasen Mr. Tedder og Stuerten Archer var vore gjester, men trods vin og god mat
blei stemningen ikke overvattet høi. Alle var trøtte etter dagens festsel, og langs
mot kvinn. Vi brot derfor yderst lidlig op og sau ligge de fleste og sove. Lingen
er passeret og vi seiler len over de første mil paa den sydlige halvkule. Vi har mange gjen-

30th Week.

MONDAY, JULY 18, 1910.

(199-166)

Cocoa-trøtte og Bidwond.

Vi har etter ladet fyren dø hen under hytten
og nu gaar det for bakkens helse sydover. På dagvagten imorges hørde langt
og fij i en liten trøtte angaaende tillæringen av cocoa - han holder paa usukret-fij
paa suket melk. Det Bill som i de sidste uker har vært en morgenfugl av sang
støtter min smak - det samme gjor foretakene ogsaa skipper Tidly - og dermed maa Mr.
mate give løft. Jeg har også i dag hjulpet Pennick paa bakkene med loddemaskinen.

Paa Sbr kl 12 midd. $6^{\circ} 40' 00''$ Paa Lgd W av Grw $21^{\circ} 26' 00''$

(200-165)

Tommernands - Arbeide.

Da jeg sidst kom op fra maskinen, ante jeg ikke at jeg inden faa dage efter skulle med i deas omgivelser. Fra bunsen av har jeg hjulpet tommernanden med at reparere bakkards "bunki". Den er yderst fældefærdig og trænger til en overordentlig overholing. Duret har i dag været yderst arbejdende - et rigtigt byggevirr av rang. Med vinden har det ogsaa været smaaet bevækket - den har både været svak og yderst eydlig, saa det bører altfor meget vedover. Efter hvadsmat har vi snoret os ned - "værelse" - den der ikke, naar han har ham, kunde gæste et rum, som der var nogenlunde mening i, maatte bole med 1- en "bob" til den fælles hasse. Til gange kom buren til mig - men jeg grænk mig fra jobben at møatte prænge ud med en enest shilling.

Paaar. S br kl 12 midd. $8^{\circ} 10' 00''$ Paaar Lgd W av Gow. $23^{\circ} 23' 00''$

(201-164)

"Idrommenes Verden."

At gaa i soine er en almindelig ting paa øyen i tropene. Ombord i Thorleif var det jo ofte at jeg sovende foretog de høist vanvittige manøvrer. Jeg mindes bedst den gang skurten fandt mig krabbehande i skæk vandet inde i byssen. Hvordan jeg var kommet der maa gudene vite, men jeg hukede jeg drømte at nogen havde spillet blækskræmme min, og formodentlig var jeg da skurten vokket mig paa jagt efter byren. Jeg havde, næsten nogen som jeg jo var, brandt mig mod den glokuli ørn, og saa i det hæltagte høist misserabel ut. Denne lille ørnen stod altid lyslunde for mig, da Cherry snat under vildt hyl sejlede af forcenet igennem koiventilen. Han havde drømt - at skurten gik under, og at den eneste redning fikke gennem den 21 cm. kalibrerede morten. Forsøket mislykkedes, men hans modstand holdtes og det varte ikke langt før at Terra Novas agtergade kom til undsetning. Dog, det er ikke Cherrys første nattemanøvre - jeg kom engang over ham ifødt med at flytte pianolaet ud av kabynnen. Jeg saa paa ham arbeide et minut eller to - vedklat han saa, og ind lønnet han i høim for snart altid at slæmme ind i en vorden af drømme Og saa i dag har jeg hjulpet "Chippy" - det blir nok en ules job vi har fore. Dunden har i dag frisket og nu blæser det en frisk bris av syd-ost.

Paaar. S br kl 12 midd. $9^{\circ} 42' 00''$ Paaar Lgd W av Gow. $24^{\circ} 28' 00''$

(202-163)

Syd av Skillobukta

Tørnkle til arbeidt litt for frokost i dag, og har siden holdt det gaarnde med "drilling", smidning og "hemring". Jeg har nu nettop drakket tea, og akter at tilbringe resten av dagen med at skrive breve. Vinden løiet utpaa morgenseiden, og i hele dag har vinden hatt den største moe med at staa fulde. Vi er nu syd av Skillobukta, og for hver dag som gaar seiler vi end i kjoligere egne. Som sagt - trapezonen har ikke vært som vanlig - knapt en eneste stehende soldag paa hele gjenomforden. Det er derfor ikke varmen som faar os tilst lengre mot syd - nei, langt derifra.

Paa S br kl 12 midd. $11^{\circ} 7' 00''$ Paa Lgd W av Grw. $25^{\circ} 47' 00''$

(203-162)

Turing og Phaeustion.

Imorgen begynner maskinen etter sitt arbeide, og det er morgenens at sette kurs for S. Trinidade. "Chiriquy" og jeg har haft en travl dag i dag ned i svarte bakhards halbunker - vi måtte blive forstig med jobben og har holdt paa til langt ut paa kvelden.

Jeg har i de sistekuler ikke følt mig rigtig bra - hvad der er i veien maa Gud bare vite - kanskje det er hardialgi? I dag har vinden staat frisk og "fair" - solen har staat paa en skyfrikimmel, og innt skinner maanen over et bolgende, skumbladt hav. Vi tar en smule overvand, men ellers lar Tora Rova sjøen udmarket.

Paa S br kl 12 midd. $12^{\circ} 29' 00''$ Paa Lgd W av Grw. $27^{\circ} 00' 12''$

(204-161)

Hul sjø og overvand.

Efter gærdagens overarbeide har jeg i dag holdt mig i ro. Skrev for middag og har i eftermiddag haft hovedman paa sjønærsøg holdt en eaduk! Givard har vi været "børn" igjen og spillet leken: "The priest of the parish has lost his cap." - jeg talte to tot - Soldater 10 - har altsaa ikke grund til at blage. Vi har nu fyrt op under hydelen, og det blir ikke mange timer nu før stempelstagen begynder at droges. Vinden er forresten frisk og fair, saa for den slags skyld hunde vist maskinen spores, men som sagt det er S. Trinidad, som skal besøkes, og etamoen maa alligevel for eller senere op. Vi har forresten ikke saa langt igjen. Øgsaa i dag er sjøen, nemlig hul, og vi har en del overvand. Været er ellers godt.

Paa v. S br hl 12 onidd. $14^{\circ} 1' 00''$

Paa v. Egd W av Grw. $27^{\circ} 53' 00''$

(205-160) 9th after Trinity.

Dr. Bills Fødselsdag

LESSONS.

Matins—I. Kings x. to v 25; Acts xxiv.
Even-song—I. Kings xi. to v 15 or xi. v 26; Matthew
xii. v 22.

Det er dr. Bills fødselsdag i dag, og han fejrer fødselsdagen en mættig serenade - han er 38 år. Det går nu for damp, og da der ogsaa bliver en liten huling ur 0500, saa er vor fart glimrende - knived 10 mil. Desværre går sjøen ikke hul, og det bliver et stort spørgsmål, om det blir muligt at lande paa S. Trinidad. Nyeten er stiel - og yderst blødt, saa den mindste sjø sætter ind over land. Dog der er endnu en hundrede mile frem, saa vi faar haape det bedste. Gudsfinsten blir forsvaret omorges av en bygge. Den kom med vind og vi malede i en hast tilhav og mindsket sig. De fleste var hvidklaedte, men Vor herre skal vite - at hvidklaetten var sorte, da jobben var fuldført. Ordet oven ombord i Terra Nova han han bruges relativt, ellers som et uttryk for noget der er av yderst kort varighed. Landstigningen fortsætter.

Paa v. Stor hl 12 onidd. $16^{\circ} 14' 00''$

Paa v. Egd W av Grw. $28^{\circ} 15' 00''$

(206-159) S. James Ap.

Under. South. Trinidat.

De siste hundred mile gik sammen fortin
ind hankt - og nu ligger vi under selve montyrøen for at vente paa dagen.
Havet er vidunderlig - øjen smal - og alt lover godt for morgen dagen. Alt og
alle er forberedt til landene - geværer - rifler - kniver - apparater og instrumen-
ter klar til berigelse - med andre ord - vi ventes os mygt av besøket.
Levick og jeg har i eftormiddag løpet "gabont fuul," et yderst hjart og kyndt
arbeide fra gamle dage. Dog - det var ikke saa stort som i Puerto-Cabello - men
varmen skenste ikke idag, og himmelen forlod rent hyggeligt. Da jeg kom paa deck
var Trinidat i sigt og man stod iford med at lage seilne. Jeg tog roret for en time.

Paa S br kl 12 midd. $19^{\circ} 27' 00''$ Paa lod W av Grw. $29^{\circ} 14' 00''$

LESSONS.

Matins—II. Kings i. to v 16; Luke ix. v 51 to v 57.
Evensong—Jeremiah xxvi. v 8 to v 16; Matt. xiii.
to v 24.

(207-158)

Landing paa South Trinidat.

Et efter ombord i Terra Nova efter en høist overnaturlig
fart island. Dervore er vi ikke alle tilbage, idet Atkinson og den syke matros Brunton
befinder sig fremdeles island paa øen. Under vores ophold tilbok sjæin i slikt engang,
at det blev nødvendigt at svømme gennem brandingen ut til bækken. Det var den
syke matros ikke island til - og han måtte bli tilbage med Atkinson for at se siden an.
Vi faar haape sjæin legger sig istabel av natten. Lovende ser det forresten ikke ud, ti vind
fra de mørke - vulkanske klipper - tyder brandingers brusen, og Terra Nova hiver sig i
de lange - runde oscilleringer, som i stillagende volds uddeler ind vesterhjørne.

Efterat have holdt det gennem for sagt fast mættningen, stod vi ved 6 tiidm -
op under land og ankrat fire kabellangder ar brandingen paa 17 farnur vand.
Allerede ved første skyer av dag saette frigaffaglone den over Terra Novas mastekupper
og knapt havde solen sprudt sit gyldne tæppe over de vild, farvone kapper, før en
hav av bevingede skabninger suchte os møte. Det var en vidunderlig morgen - ikke
en sky paa hummeln, og havet laa som et spil - vi glædte os til at komme fra bordet og
ind til denne ø, som hun fuglene havde taget i besiddelse.

Efter frokost embarksede vi i hvælbaften og stod ind mot stranden, som helt og
holdent bestod af valdig klippeblokke. Den som sagt havet var smalt - og med en del forsig-
hedslykke desbetegn os at hoppe land. Alt i alt bestod landingspartiet av 13 stykker - en-
hver var påtaget at samle - hvad der kunne tankes vildt være af vidaskabelig interesse.

Man spredde sig i sine partier, og snart opnåede fjeldskræmmerne der bissenes knalden.
Det var Dr. Bill og Cherry som var uts i videnhobens spise. Samme and Taddy
Evans havdede jeg opover skerrierne, men inden ret lange miaale vi hinanden og jeg
fortsatte alene - hine efter hine - til jeg endelig stod paa øens højeste punkt - to hundrede
fot over havet. Det var et vildt og storstalent billede, som laa for min fødder.

S. Trinidat er helt og holdent av vulkansk oprindelse, og danner saaledige en caudal fjeld
kam i retningen Sydøst Nordvest. Vestsejlen er uhyre steil og hæster sig næsten lodret.

(208-157)

Prædningssæbude paa South. Trinidade.

Efter en dæilig mørkisorn vækstet jeg ved 7 ti da imorges. Ukeigrene for dagen var ikke lovende - bygter kom sættende vestlyset, og gryen gik, om ikke ful - saa steg nog højt satte solen i en skammende brand. Efter frokost drog vi ind mot land - Bowers og jeg i fronten, Evans, Beauchamp Bates og to matroser i kvalbaugen. Kommet et par hundrede meter av land, fik vi øje paa Athineon og Bruster, som stod op i stenoen. Bundt om læ vores efterladte saker, og hele situationen mindet stort om et skibbrudd. Ved hjælp af en livbøl fik vi os ud over for en høje land, men det viste sig umuligt ad denne, at få vores saker overført i bogen. Spøn var for stor og det var umuligt at holde bogen stemt. **

i sjøen, mens østsiden danner terrasseformige stræninger, som til sidst løper hen i en sandig, flat strand. Fra vestsiden fører nogle små klipper op imot høiden, og ad en af disse havde jeg kiget op til toppen. Vegetation findes ikke for man kommer en businde fot høiups, og selv da hun i form av olive - solbrande stroa. I 1500 fot høde kommer en ristende bæk frem mellem stenene - græset blir høiups og friskere og snart, han nogle hundrede fot fra toppen, befinner man sig i et, tropisk Buskshøj. Overgangen fra den øde stenoos til den tropiske shøg kom saa godt selig, at man næsten hunde bo, man var vækstet av en drøm - jeg vilde næsten ikke tro min egen øje for jeg mætte bryte mig ud igennem palmernes stammer.

Hvad dyreverdenen angår, saa var den yderst slægt repræsenteret. Man fik indtrykket av saa man vandet mellem stenene, at man fældes paa en anden blod. Tagene, som i busindens, fløj over vores hader - eller som parvis sad paa klippeblokkene, og solgte sig ikke høde fare var, og hunde uden det mindste bewar gribes. Dr. Bills hund, hunde uden hvid varer blev sparet. Tid - olive solbrande græs virret sværme av græs - hopper, og ut fra sine underjordiske huler mellem stenene, stakk store prædiktige fjederrabber.

(209-156)

Vi siger South Trinidade farvel.

Jeg har sagt S. Trinidade jeg varmed bører det mod Cape Town. Vind er strænde, men vinden er sydlig, og vi har dog ikke sat seil. Jeg tilbragte formiddagen med at skibere Trinidade fra vor ankomstplads - vi ville al efter gærsdagens anstrengelser. Besætningen og de vagthavende officerer har tillagt dem ved S. Trinidade lidet efforse riggen - noget som vistnok kan trænges, nu vi skal sydover i mere stormende farvande. Vi passeredes imorges av en skilskud. Den antok os først for strandet og holdt ned paa os idet den mindsket seil. Dog, det var ikke saa lange før den opdagde sin fejltagelse - satte seil igjen - og var av. Skalde han vi festet med ven - grundet uheld - men følgen den: at jeg føler mig mindre vel.

sine stilkede - stærrende øjne. Stilkede øjne er ikke retop hørd man hødest vækket, men disse forunderlige S. Trinidadehrabber hørde noget mer end almindeligt til - trokende ved sig. Man mætte uvirkeligt berøre dem - med en stok - høir - eller stivlesabre. Stak man en stok ned imot dyret, saa fulgte det øjne stokspidsen til stilkene mødtes og dannet et ligebenet triangul. Det var al levagelse man høded opdag. Vel - jeg stod paa toppen, to businde fot over Terra Nova, som låa som en kæde jolle paa det blaa grønde vand. Den toppen var ikke som andre toppe - en gold virkende - stenrøs, nei - et friskt, frødig høgn, hvor fuglene sikkede ind i dagens høle, slængel sig om S. Trinidades høieste punkt.

Saa satte jeg nedover - rullet i det solbrande græs og smælt i de varde stene. Hæde opføren var et etrid - saa blev vandkurven stridere, ti min øjeblikker gav intet fælt for følen, og det var ikke uden en vis fyld jeg naadde ned til landingsstedet. Dog min forbaurelse var ikke lidt da jeg opdagde i hvilken tilstand jeg var kommet. Helle strandlinjen, saa langt som øjet hunde nåede, var en eneste hørende brandning, og det synes klart at ingen baat hunde opnaa forbindelse med land. Ved fire

(210-155)

Pakent-Fuel og Frisk Brøs.

Jeg havde meldt mig til huljaen ~~dag~~, og av den grunn kunne jeg ikke ut til vugt omorges, men var til frokost. Det var "pakent-fuel" jeg skulle igang med. Jeg holdt paa formiddagen igjenom og påt tilført bokbord buntin 700 blekkos. I hele dag har det blæst en frisk Bøllevind, og vor kombinerede seil og dampkraft har kjørt os avsted med en sommelig god fart. Ifermiddag har jeg stikket.

Paa S br kl 12 midd.

Paa Lgd W av Grw.

Tidlig kom hvalboden og prømmen end for at hente os, men den som kom til ble ligge baadene, selv vor mørke pram, nedsaget tilst holdt sig klar av brændingen. Men noe måtte gjøres - vi hunde ikke alle forblive paa ein og se tiden an - der hund gaa ikke for vesle brødet sig og røk der op i storm, saa vor vi packet ombord. Nei - der var ikke andet gjøre end at gjennemtrange brøkket ved svømming. Riley var først onand til å gjøre forsøket. Han hoppet - brændingen tok ham under, og henimot et minut var han skutt av den brykende bølge, som under bordetligende doon kastet seg ind mot klippeblokkene paa stranden. Det var noget spredende iublikke for os - var han knust mot bøndens stein? Men nei, da dragsuget gikk tilbake kom Riley etter tilsegen og tillagret klar av brændingen. Prammen nærmet sig saa klds som muligt og Riley sloe seg etter bedste egne. Det var ikke mange meterne igan mu - men vi stod endnu midt børet i halsen. Det var risiket om at høyen i busindetal holdt tilbake ved disse høyder, som betydelig os. Vi hadde jo sett seil pa skulda fløkke av høy strøm omhoring - ja sett disse djeole av dyr følge i bøndens bølveand da vi om morgenen kom. Dog, lykken var ons ham - og helskindet ble han laget op i prømmen. Nest onand til å gjøre forsøket var mig selv. Det skaltes bringes en linie ut til bøten ad hvilken man kunde halde seg igjenmed brøkket. Linen ble fastnet rundt bølet, og da paa gav jeg mig lykken inn

til å løpe oppover bølen og kom opp i bøndens bølveand. Da jeg kom opp i bøndens bølveand kom jeg ikke ut til vugt omorges, men var til frokost. Det var "pakent-fuel" jeg skulle igang med. Jeg holdt paa formiddagen igjenom og påt tilført bokbord buntin 700 blekkos. I hele dag har det blæst en frisk Bøllevind, og vor kombinerede seil og dampkraft har kjørt os avsted med en sommelig god fart. Ifermiddag har jeg stikket.

(211-154) Trinity Law Sittings end.

Hodepine og Polarsnæk.

Min høie ir som behyndt nærmest nabo til maskinrummet og av den grunn ikke rettig pløgt av hul. Ifølge middagsobservationen er været av høperne, men alligevel var matkassens temperatur alt andet end tempereret. Jeg var nødt ved bredden av en knakkende hodepine og det var rent en lett da ordonansen kom for at vekke mig. Jeg lønte ut - og med den friske mørkluft i fulde drag. Vi har iifermiddag diskutert de forskjellige polarfarere - årsaken var Borchgrevink som nu enkelte befatter sig med. Parryer ikke populær, og da Amundsen foretakene nordpolsferd kom paa fakt uttrykke Tidly Evans sij kort men staende: "I hope he will reach the Pole and find land." Alle var visstnok heri enig. Elinda han idag var et agterfor tværs, men desværre har den loed en smale fra i går.

Paa S br kl 12 mid. $24^{\circ} 42' 00''$ Paa Lgd W av Grw. $26^{\circ} 49' 00''$

Jeg havde valgt et bæltigere øibukk end Riley og kom gjennem brøkket uten store besvar. Plutselig fikk jeg noget grebe fat i linene mine og trakke meg under. Jeg saa i tankerne høyre og følte blodet stømme til hodel. Jeg følte med haanden og fantet fel omringende det var linen som hadde knudet seg rundt benet. Barnimmen var ikke langt undar - nogle lath - og lykkelig fikkedes jeg op i bøten. Linen ble fastet i hvalbaaten og de øvrige haldt seg nu en efter en, bort fra din og over i sikkerhet. Desværre var der to som ikke ble igan, idet Bruster som var syk og hun hadde landet for at fåa strøkk pa seg, ikke hunde foretage sammenstøren. Dr. Atkinson ble, som sagt, tilbake mid ham. Vi andre satte kurven til Terra Nova, og da solen sank i havet og skyggerne fandt veien op ad Trinniads skytning, stod elve strøkk og vaate sydpolsfareren ombord - helskindet, men yderst kommande - alt vort utskyr i spredt mellom klipperne der ind. Med kurven opaa

(212-153) 10th after Trinity.

Søndag og Ruskeveir.

LESSONS.

Matins—I. Kings xii.; Romans i,
Evensong—I. Kings xiii. or xvii.; Matt. xvi. to v 24.

Det synes at holdt stik herombord i Terra Nova, at Søndag og ruskeveir holder sammen. Selskaber har ogsaa taget en vis forhørsligebet for hviddagen, med andre ord "Sunday" er kommet i matriku ombord hos os. Gudstjenesten blev forpræret av silregn, og det var ikke langt før dagen for vinden tok til at skyde. Gang paa gang maatte vi trimme brasene - og for lunsjen stod paa bordet saa vi med modvind og øppne "seil".

Ud to timer gik vinden altid opfterlig, og vi satte alle seil.

Jeg aejnede i gærtværelset i krukker mulder, og Pennick og jeg holdt paa disse et stormmaalede. Mulderne smakte fortræffelig og synes fuldstændig ubevist af troperne. Idag til tea opvarmede jeg med dem igen - og det var ikke farlig for at de fandt aarsætning. Lunsj agtergården. Simpson, Campbell og jeg har i eftermiddag haft en norsk konversationskime.

Paa Sbr kl 12 midd.

Paa Lgd W av Gw.

* Vi lot derfor saekne fare saalange og gik over til bjergringen av den syde omhos. Jeg sad ved aarne og Bowers sad aften - øste og stod rede til paa Brættet omhos. Det arbeide var ikke bare vanskeligt, men ogsaa yderst uanledeligt. Broet en bolge over os vi var inde mellem klipperne, saa var der al sansynlighed for at vores dage var borte. Hverd brættet kommed med færre mellemrum, saa hundt vi med lettet kommed indrekket os herefter - nu var det noget andet. Flotbaaten havde lagt sig et stykke ud paa, og signaliserede til os, hver gang en brygge kom udtandende ind mod land. Det var et spændende forestgående: En bolge kom saltende, vi løftedes højt - højt mere for saa paa bryggen at jage ind imod steinerne. Sjøen brot og vi befandt os i næste øeblik i en drønnende, brusende, skumtvivle. Alt vo var fuldstændig fragtelsos, og man var held og holdt givet lykken noed. Men maatte støde paa at dragsuget stoppte baaden

(213-152) Bank Holiday.

Teddys og Jig

To maaner er idag svundet siden vi forlod London - vi mindst dagen ihosat med en staal for Capt. Scott. Idag har skipper Evans og jeg været i hulgraven. Det var en sted job, idet vi såtte, træde skulders velsignede rulling, at sætte en staande record. Det har visstnok taffes os - vi skiftet isfaldet et sted over fire timer 2000 blokker. Rent ufarligt var ikke vores arbeide; ti del handle ret som det var, at kulsplatterne kom som små laviner ned over os. Dog det lykkedes os at komme fra jobben hulgrinden. Teddy og jeg holdt lunch paa tak - Hooper - bragte "skum" og vi nød selveleven i fulde drag. Eftermiddagen har saaet sig godt med til at få vasket sig under rim - helt or en umulighed. Der har i helldag givet et svært SW. lys svæl, og da vi paa morgenvagten maatte lage seilen paa grund av modvind, saa har Terra Nova slingret godt uhyggeligt. Alt som han ramte - ramte,ogen har mere end sin fulde tyre med at holde sig paa benene. Satskin og matryggen -

Paa Sbr kl 12 midd. 26° 48' 00"

Paa Lgd W av Gw. 22° 24' 00"

wilde ridd ind mot klipperne. For over en time stod jeg paa aarne - men nu brættet kom forbat, og udstedt høk vi os bortmede tilbage fra hamppladser. Jeg fik adloining av Pennick, og efterat vi havde øst lidtvis av øje i sjøen, gik prammen til fornyst angreb. Forunderlig hvor øje dampes sjøen - jeg vilde knapt tro mine egne øjne. Der almindelig sjø, mens jeg var i sejring, at øje havde magt, nu at den ogsaa over grund - brætt hænde over underværelse - ikke jeg ikke. Dog det var tilfældet, og da prammen, som viste sig som et ideal for en sjølast, efter befandt sig mellem steinerne, var sjøen smul, og uden en øjeblik hænde den uheldig omhos hoppe ombord i baaden. Bowers hoppet samtidig islad - netop hidsnok til at give prammen

(214-151)

Naer Terra Nova Slinger.

Vor slingringen i gaaer gal - saa er den varre idag. Det er næsten stille, og de bjergfjord-dønninger ruller blanke og skinnende i solen. Skueten og hopen har et syndigt strø forut i bryssen. Holdt man oii med bryssedøien en stund - saa han oven slukte sig sel hvelket lev Arktis og Uliessold først fortiden. De værste slingringer har høster bokker - kniver og fæller - farelysten - og ut av bryssedøien staar en levine av verdens forunderligste blanding. Ofte maa de hører selv paa farten, og reisen foregaar da fyldenes vei - paa baken - eller som oftest paa hodet. En av hundene døde av kramp i kvald - årsaken kendes ikke.

Paa 8 br kl 12 midd. $28^{\circ} 32' 00''$ Paa 8 gd W av Grw. $20^{\circ} 55' 00''$

et kraftigt "push out", og dermed frakket den fra at blive bæret op mellem stenene og knust, ti en voldsig bølge kom satteinde - brot øyelaget og brot, saa skummede stod himmelhøjt. Øyelaget var fuldt bort, og bæten havde ikke mere at øse ut. Dog det væsentligste af vort arbeide var gjort - Bowers og Atkinson hunde ligesom den foregående dag svømme ut til bæten. Prammen drog ut til bæten med Bruson - fik øje ombord og returnerede dogue til "skuepladsen". Evans gik i prammen, og efter vi havde dykket ut en liten skubladning øbe - gik vi ud til vore med brygningsarbeidet - den gang ar alle vore saker. Den havde samme dampende indflydelse denne, som første gang, og prammen gik uten det mindste hærverkbaa i stenene. Mu - Evans og Pennick stod formigt paa øjens visning og gav sig til at lække bæten med vore saker. Fra hvalbæten holdt vi det gaaende med øje, og det hele synes lovende. Da pludselig kom en vandholts rullende - et ligende bølgelyng havde ikke for opbrændt paa skuepladsen, og det stod klart for os at en hvalbæt

(215-150)

God-vær og Matersjau.

En vidunderlig dag er svundet hen - sollys, stille og inderlig klar har den været. Dønningerne har vist nok ogsaa idag rullet, men ikke paa langt nær som i gaaer. Vi har brugt god veiret tilat male og jeg har tilbragt stortedelen av dagen forut paa bæten med at sætte farve paa anchor gangspil, pullerter, m.m.m. Efter tea tok jeg mig en tur. Pa sjøen holdt man altsive "to think" og uttrykket er yderst karakteristisk for hviet ombord i en skuff. Hvor man ligger med hoved paa pulen - da begynder tankerne at flamme op efter dagens vugtens ensformighed, - man ser for sig et billede av sværmende huler - men ligger langt - langt end i fremkilden. Jo gjørelsens lykkeligste stunder består i "at tanke"

Paa 8 br kl 12 midd. $30^{\circ} 18' 00''$ Paa 8 gd W av Grw. $19^{\circ} 28' 00''$

ikke var langt undav. Pram - folket havde opdaget faren, men forsøgt. Skummende og brolende løftet bætten og slaget den ind over stenene. Jeg troede Evans og Pennick havde følt sine dage, - men nei, da sjøen trak sig tilbage, saa jeg de to loibmarter sysleende oppe mellem klipperne. Som ved et under havde de sluppet fra det med løft. Et stykke længere nede i stævnen laa prammen - valtet - men det synede ikke i brukbar stand. Den laa som en bro mellem to voldsige klippeblokker. En voldsig sjø kommer skylden alone, og effekt er den påfølgende av end større dimensioner end den første bølge. Slik var det også den gang. Prammen løftedes og forsvandt i skumhvorlen og jeg opgav alt haap om lastens retning. Dog prammen var ikke saa let at knuse - den fulgte dragsuget og kom efter op til overflaten - han nogle farver fra os i hvalbæten. Mørklig nok var den næsten uskadt, og efterat have fisket op ørene, drog den efter med en av matosene ved ørene ind til undsetning av de skubbrudne. Atkinson hoppet i sjøen og blev

(216-149)

Dyreliv i det Sydlige Atlanterhav.

Der var et mestærende dyreliv rundt omkring imorges. Hval paa hval simede sine skumhvide sprudt op i den sollyse bly og rundt om Terra Nova svøved Albatrossen paa sine brede, meglige vinger. Ørnen i dag har vi brugket veind til at male - og folgen er at vi næppe kan se paa os oppa paa dækket. Det skalde ikke forbære mig - om vi stødet av en stor en regnskur, - det hænder saa ofte naar man holder malersjau.

Paa S br kl 12 midd. $30^{\circ} 56' 00''$

Paa Sgd W av Grw. $16^{\circ} 48' 00''$

(217-148)

Hordialgi - spørgsmålet løst.

Min hordialgi hader sig nu forklare, idet jeg har opdaget at jeg har fået en bandedorm i mig. Hvor maa Gudomme vide - men de lærde kør i Funchal. Jeg først undtaget en kur - og da blev jeg ved hvidbækst. Mr. Mate er i daerlig humor i dag - han er ikke, før vind forudsaget sejl-søning, og dermed gik endel av anledning i washen. Efter lunchtiden blev maskinen stoppet, da farten blev den for stor - og nu gaar det icke over for "sejl-alone".

Paa S br kl 12 midd.

Paa Sgd W av Grw.

(218-147)

Storm og Nattesyau.

Vor ladeage har endtil inat ikke givet anledning til større forskyrelse. Maskinpumpen har nær skamen har været oppe holdt skulden fri for vand, og naar sejlene alene har gjort brænde - saa har dekspumpen gjort jobben! Ogtergarden har strukket sine lemmes ud hver morgen før frokost at mønstre til pumpesyau, og lokken har derfor i de ensformige passat dage rent gjort sig populær. Men inat havde vanden, som løbel av hovedet, ikke til storm, fordoblet lokken, og paa morgensiden var der flere fot vand i skum. Ogtergarden blev purret og pumpen gik uavladelig - ja, gear saat sige endnu. Jeg tog i gaaarkvæld en nedeindos, og tok en den grund ikke del i pumpningen. Dog - var natten sovnlos for blænde - saa var den ikke mindre for mig - jeg stod paa hovedet og smukte og til ingen nytte - det var det værste. Vor fart har det sidste etmaal været udmerket idet vi har lettabte 184 sjømil. Fortsætter det slik en lidt, saa vil de 1640 mil, som skiller os fra Cape Town, snart være lettabte. Ugaar skvald for masselunde - syen er ful - og det hyler og huler i riggen. Før i dag har vinden været modlig, men ihuold har den gæst om paa SW. og uvis skyen føger med ubrolig hastighed henover det skummende hav. Indemmellem strækker dog skyerne sit hvile skar over de brykende bølger, som haver sig agter i lydende og huse rommanden med sin brusen - der er noget storartet i situationen - man maa umulkaelig beundre - naturen i kamp. - Men under dæk mørke ikke stormen - fra "mørkeriet" lyder pianoleks toner. Tøra høra er et komfortabelt vræg av en skule

Paa. S br kl 12 midd. $32^{\circ} 41' 00''$ Paa. Lgd War Gru. $10^{\circ} 38' 00''$

(219-146) 11th after Trinity.

LESSONS.

Matins—I. Kings xviii.; Romans vii.
Evensong—I. Kings xix. or xxi.; Matthew xx. v 17.

Det begyndte at blive holdt.

Det er söndag og selvfølgelig er ikke veiret at højt av. Stormen har vistnok lagt sig - men det har hele dagen igennem blæst surt og holdt. Sejlebobber har også fundet skid i mangel nu, naar man ligger oppe paa rørne og haver med klubene - men andet er jo ikke heller at vent - det er jo vinter paa disse bredder. Ju ihuold har vinden frisket op igen og væstover bører det, men for opbrænde var. Vor etmaal var 138 mi idag, og derved er distansen til Cape Town gæst ned i 1500 sjømil.

Paa. S br kl 12 midd. $30^{\circ} 20' 00''$ Paa. Lgd W av Gru. $8^{\circ} 2' 00''$

(220-145)

Klar ved Mosefaldet.

Det har godt lystig for sig med bygner i dag, og saa kraftige har de været at vi uavledelig har mækket etaa først ved fald og nedhæng. På dagsvognen var det næsten vært. Jeg var netop kommet ud da en af disse farende uhyrer kom sejrende henover os. Mosefaldet gørde klart, og jeg stod klar til at røsen faldt. Sæt kom bygen - en sjæl kom retkende ind over rækken og i næste øjeblik var jeg under - dybt under det farende - skamnende vand. Skuden tok til at krangle og vendte for ned i le - det peb og ulte og de hvidnet gennem matten av de blyende øjne. Sæt kom der gennem roasperien fra broen: "Det gaa mosefaldet!" Jeg løb tømmede gaa - faldt for gennem blækkene og ned kom ræren saa det sang i masken. Efter forhent fik jeg de vakte klar av - kom ind og sov til lænsh. Tidlig om morgenen var det sig mellem bygnerne, og det har været sent herligt at sidde nede i le paa agterdækket og bade sig i dens gyldne glas.

Paa S Br kl 12 midd. $33^{\circ} 26' 00''$ Paa Lgd W av Grw. $5^{\circ} 34' 00''$

Etmaal 124 mil

Til Cape Town 1370'

(221-144)

Når man drømmer sig hjemme i Norge

Jeg løb og drømte saa blidlig om Norge, da vagten smorges hem og purret mig. Det var mørkt og uhyggeligt med i halvnen og slingre gjorde skuden som bare fanden. vinden var som i går "fair" men bygge fulgte lettelse og heftigere. Bowers lavede "git op" bramseidene - og hans vagt var da jeg kom paa den i arbejd paa folkebramraaen. Vor vagt antred opover storriggen. Som skygger kavale quakke opover - matten var sort, og det ulte i haugværket. Skudha kroget og under os holdnet sjoen. Sælt slog - men vi var fire mænd paa hver "nokke" og ind og op paa ræren hem brammen i en håndsvendning. Efter denne sjæl gik vi igang med pumpen, og de dagsvognen lyste, sad jeg mit paa halvdækket og førelt blyerne med gaver fra Huntley & Palmers. Det var minder fra Norge som bragte mig til denne handling - jeg havde jo netop været der i drømme. Og saa i dag har solen skinet mellem bygnerne og de linjer jeg ikke har sovet - har jeg tilbragt med at "brænne" mig. Arbejdet er undehåbet over hele dagen - man har nok med at passe sejlene

Paa S Br kl 12 midd. $34^{\circ} 30' 00''$ Paa Lgd W av Grw $2^{\circ} 33' 00''$

(222-143)

Ungdom og Galshab.

Forseline har i føle dag haft orkesteret, si vinden har, trods frisk, holdt sig jo vist agterlig. Byggerne har fortsat, og man har ogsaa idag staet klar ved fastline. Jag har i yestermiddag paabegyndt et brev til Harald Thaulow, og av dets langdi han jeg slukke, at livet ombord i Drona ikke har været saa fattigt paa oplevelser, som man kunde forudsige lidt fra. Harald har vi holdt et syndigt hus aften i messen. Wilson Campbell og Cherry stangte sig inde i "nusseriet" og vi andre belærte dem. Den al belære uten angreb er en flau fornøjelse og vi bestodt at gripe offensiven. Døren sprangtes saa traværet røk ind stormte vi - grep vore øre og slæpte dem ind i messen. Her fortsatte kamphen. Over bord og bænk var det - lampes knuskes - glæsser og kopper veltedes - vi var helt og holdent vilde. Den eneste som var sig selv var "Olav" - den stod oppe paa galleries som etum tilskuer. Høymatiskt - men forståndigt er dette dyr.

Paaar Sbr kl 12 midd. $35^{\circ} 33' 00''$ Paaar Lgd Øst av Grw. $0^{\circ} 41' 00''$

Etnaol 173 mil

Til Cape Town 1020 mil.

(223-142) Half Quarter Day.

Fart & Strøm

Har efter foaret strømen op - Evans længer til lands og har bestemt sig lidet være i koen den 15de eller 16de August. Faar høje det blir tilfælde, si isofald vindor jeg anden promille - 25-. Viret har bedret sig, og sjø' og lyger kommer ikke længere med saadan voldoomhet. Vi maa have god strøm nu om dagen idet vor tilbagelagte distanse allid er større end den loggede. Morgen begyndte kulsprauen igen - deler jo rent lange siden siden.

Paaar Sbr kl 12 midd. $35^{\circ} 4' 00''$

Paaar Lgd Ø av Grw.

(224-141)

Tegn paa land.

Wright, Cherry og jeg har i dag befekket os med hulsgau. Vi har gjort et godt arbeide idet vi har tilført skytrens bunkern 3000 patronhul brætter av 7 kg vægt hver. Det begynder al se trænde ud for inddhavnen den 15th August, så vi har støbet av dagen først modtrevind. Et haab er der dog Riley selv er interesseret, og han kan fåa 'omdreningerne' op. Han er i dag begyndt at pusse messing - tegn paa at vi nærmer os havn.

Paav 8 br kl 12 midd. $35^{\circ} 41' 00''$ Paav lgd Ø av Grw. $6^{\circ} 28' 00''$

Etmaal 127 mil.

Til Ly Town 630 mil.

(225-140)

Maskinen under fuldtryk.

Vi har i dag været vor kahyt - den var som rimelig var yderst skinden. Viene har i dag været storartet - solskin og næsten stille. Sejlene er fremdeles gjort fast, men da barometret falder saa er der sandsynlighed for at næffen kan komme med bries. Gør vort etmaal at dømme har maskinen været under fuldt tryk - vi har foretænket market det - så Terra Nova har ryget som en klar torpedobåat

Paav 8 br kl 12 midd. $35^{\circ} 27' 00''$ Paav lgd Ø av Grw. $9^{\circ} 58' 00''$

(226-139) 12th after Trinity.

Det bører mot land.

Paa dagvagten frisket det op ifra nord og vi satte alle seil ildbet av vagten. Ut over dagten har vinden øket og nu jager vi avrøst med en fart av over 10 mil. Seilpobler har selvfolgetlig hørt til dagens orden. Ved femtiden i eftermiddag kom en orkanagtig byge - barometret havde faldt straks og vi tok alt paa stormseilene over. Det blæste i bygen saa det røk av sjøen, men efter en times fortsp. havde det værste raset fra sig og vi satte - lidt effter lidt - sine kunde. Nu er det maaneshin - sjøen staar fulde - maskinen danner og arvede mot Cape Town bærer det. Staar vinden saa sørger Bailey nok for at vi nær i havn engang omorgen. Han ynter om at der brukes olje nedt i maskinen tilst fyr med - iafald er omdreiningsantallet større end nogensinde før.

Han har i dag været stærkt optaget med brevskrivning - jeg har dog ladt pennen fare idet jeg vil færdiggjøre min korespondanse island - paa et hotel i Cape Town.

Paa 8 br kl 12 mdd. $35^{\circ} 17' 00'$ Paa Lgd Ø av Grw. $13^{\circ} 38' 00'$

Etmaal 180 mil

Til Cape Town 246 mil.

LESSONS.

Matins—I. Kings xxii. to v 41; Romans xi. v 25.
Evensong—II. Kings ii. to v 16 or iv. v 8 to v 38,
Matthew xxiv. to v 29.

(227-138)

Tidslinjer paa Afrikansk Grund.

Ved middagsstidet fik vi land i sigte - det var "Gode Haabet" ildt som steg op av havet idet fjærne. Det blæste en lidt storm av nord, og sjøen stod ret som det var ind over dæk. Helt natten igjen løb Terra Nova med en gennemsnits fart av over 10 mil og slog i en byge sin gamle rekord idet loggen viste 12.3 mil. Greenwich og jeg var i formiddag kullampere - en job, som vi to havde fået pågrund av, at vi var efter al sandsynlighed vinterne av dagens to anden premier. Ved 2 tiden i eftermiddag var "Capet" passeret, og vi stod gennem smukt vande op den klippefulde kyst mod Simons Town - havneby til Cape Town. Efter "Capet" var passur kom vi som sagt ind i smukt vande, men da hansen nu næsten blev nord - fik vi moterwind, og det var onørt da vi forankret mellem krigsskibene inde paa Simons Towns red. To maanter var forløbet siden vi forlod England, og det var rent overt akkurat at komme i havn. Vi havde knapt været hit for strømmen, for besøerne begyndte at komme - fruerne Wilson og Evans hørte selvfolgetlig til disse. Der kom ogsaa en invitation til os officerer tilst spise bordet i H.M.S. Pandora. Nogle av os dresset os - og snart sad vi ombord i krigsskibets kappel, messe. Koken ombord i Terra Nova er god nok - men som bekendt - overredskab, fynder - og vi nød rettene av hjertens lyst. Det blev en belivet kveld - og det blev sent for vi gik fra bordet. Underlig at ingen av os faldt i sjøen. Vi hører - at der har været stor angstelse for vor lange ubliverse - ja næsten panik. Jeg kan ikke forstå det - det har ikke faldt nogen av os ind af sporden dae nu eller mindre kan have noget at sige for en skade, som for en stor del er afhængig af "fair" vind. Nej, angstelse her været det rene slædder. Capt. Scott er forinden i Durban, og vil først ankomme hit om nogle dage. ... Men, klokken er omage - derfor kikkås.

(228-187)

Ankommer til Cape Town.

Efter en omflakkende dag er jeg nu godt tilankors opp i Cape Town. Leirich og jeg har højet førel paa "The City Club" - hvor øresmed-lemmerne vi terranovereranerne er. Dette Club Hus er et stille - komfortabelt opholdsted. Det viser som et gammelt slot med de brede - mørke korridorer - dyster mahognyparallelværelser - og med pendulure, som slår sine timer med en viss nemlig kløng. Ned andre ord - denne Club er netop stedet for brevskrivning, og hele kvelden igennem har jeg fordybet mig i min korrespondance. Såsagt det her var en omflakkende dag, og det skal smake fortrefligt efter at stække sig i en god - seng.

Før frokost imorges var der pumpesjau - hele agtersyren monstret med usædvanlig vir, så det het sig nemmelt at fåa appetiten op til en "afrikansk frokost". Dinekt var strækkende, sjont der rigtig nok i holden lær kaale, men selve Simons Town låa og satte sig - med sin spredte - hvile bebyggelse. Jeg langt efter at sætte føden paa fast grund. Leirich og jeg var inviteret til lunsjhørbord i et av HMs skibe, og ved 12 tiiden drog vi ud. Engelske sjøofficerer er hyggeligheten selv, og lemme forlop som om nutter. Ved toet huden sættet en folie mig land - det vil si - den hjørte sig med svællet ind i fyren, saa jeg næar dragsuget gik tilbage nogensinde forhodd hunde hoppe land. Fra landingsstedet op til stationen var han nogle minutters gange, og snart var det austra mot Cape Town. Det er vaar her i Cape staden og maske en bagur av blomster. Efter en times jernbanefart var jeg fremme og sættet med engang kurven for "The City Club", hvor jeg fik mig et bad. Efterpaa drog jeg ud i staden og besøg mig - byen er hidsmæssig bebygget selvfølgelig - og dens beliggenhed under det magtige Table Mountain viser ganske imponerende. Jeg møtte Leirich ved 6 tiiden paa stationen, og vi havde derpaa en lidet middag hjemaa City Club. Av posten, som jeg har mottaget i dag, ser jeg at alt staar vel til hjemme, men at mor har solgt La Villa. Det burde hun ikke have gjort.

(229-186)

En god - blot seng.

En god - blot seng smakte fortrefligt, og jeg var saaet sig til lunch. Ved toetiden drog vi med toget ned til Terra Nova - leirich og jeg, for at hente vore fotografiske saker. Efter nogle timers ophold i Simons Town drog vi tilbage hit til stationen. Ombord i Terra Nova var man i fuld swing med at "fiske" skatten op. - H M S Pandoras mandshaber var kommet vores egne til undsætning - og følgelig vrimlet der av Blue Jackets ombord. Ved 7 tiiden rikvald kom Nelson Rennick og Drake indom City Club - vi havde middag og drog derpaa rundt om paa byens forlystelsessteder. Middagen havde gjort os svind, og vi fydede os - alle uden untagelse.

(280-185)

Cape Town - lörd.

Cyssa smorges saa yg sedan staa høit paa himmelen for yg lønte ut - det havde nu forresten sine egne grunde. Willy er død - og glad er yg. Efter lunch drog jeg ut i byn - og drev om i gatene for nogle timer. Sydafrikaneerne minder lidt om os scandinavere - brædtvæd varsin og fysik angaaer. Pigebørnene er ganske indbogende - har forresten bare set dem "en passan". Hører forresten vi gaar baller imøte i den nærmeste fremve. Det seskitten kom Rennich og Nelson for at faa mig med til middag paa Hotel Mount Nelson, men jeg gad ikke al dressse mig og spiske derfor i al ensomhet her paa City Club. Efterpaa møtte jeg dem - paa Tirol, og vi tilbragte en ganske beluet kveld. Temperaturen her i Cape Town er som om vaaren hjemme, i solen er det deligt og varmt, men om natten føles kolden ganske starkt. Det er næsten uforstaaeligt hvordan blomster og trær kan spire - og alligevel bugner markedet av violer, lifter, og grønt.

(281-184)

En stille og fredelig Dag.

Rölig og stille har dagen fortlopet. Himes vis har yg siddet ved skrivebordet og fordybet mig i min korrespondance. Etal lunsktider daw yg rundt i byn en stund og saa paa galliet. Folk synes at koncentrere sig om jernbanestationen, og yg har det indtryk at byens velstillede klasse har sine tider et stykke ut paa landet. Etad yg han sluttet en min jernbanefard til Simons Town, saa man omgivelserne varre ganske vahre - yg faer se at komme mig ut av byn paa en eller anden maaek - om ikke smorgen - saa paa sondag. Skould havde lovtil og yg mig en stille rövars toddy her paa City Club - det smakke saa rent hyggeligt.

(232-138)

Solskin og Vær.

Jeg drog i ettermiddag ned til stranden først som om det var ordre for mig. Men der var ingen - og jeg tok første tog tilbake hit. En vidunderlig værdaug var det - og det glittet av sol over alt. Mens jeg sad i ferienbuehuset, og soget ruttet den lange stranden hvor brandingen bruske og skummet, saa fortet bønnerne uvilkaarlig hym til Norge. Øver paa den anden side av "Simons-Bay" laa snefelder og blæret - og opevar høne under Table-Mountains styrninger holdt vaaren sit inntog med blomster og lysegrønne trær. Pa stationerne vrimlet det av lyshode - glade mennesker - det var jo lørdag og sol i luften. Throld har Wilson, en Mr Lewis fra H.M.S. Pandora oppig været i et av byens theatre og set. *The Girl who lost her Charracter.* Et publikumstykke med knaldeffekter uten like. Etterpaa drog vi ut i byen - og saa parket ved nattetider. Jeg var iformiddag pa visit hos den norske konsul - generalkonsul Wiesen.

(233-132) 13th after Trinity.

Fra Mr Z til Mrs X.

LESSONS.

Matins-II. Kings v.; I. Cor. i. v 26 and ii.
Evensong-II. Kings vi. to v 24 or vii.; Matthew
xxvii. to v 27.

Et gjent det i hedi dag har regnet sykt og tøt, saa har leivsk og jeg alligevel tilbragt sondagen med at reise rundt og høre paa - veldig ukjente folk. Vor i landet hos en Mr Strubens, hvis hym var det rene pale. Den ettermiddagen tok han os rundt i omegnen i sin elegante chavigage. Vi var indom forsiktigste skader og drog ha - det var uelminnelig hyggelige folk vi møt, men deres mave var umulig at spenne. Mr. Strubens var selv oploget for hvolden, men en Mrs X, som vi hadde lanshet med i hans hym, hadde invitert os til hvolds, og ved hendes hyggelige villa møtte vor duktige kjører. Det var regnet den hele tid, men lufta var mild og frisk og det var rent en mydelig at ta regnet strømme - vi var godt regnkledd astfølgelig. Efter den hyggelig aftenes hos Mrs X og Mr. X, drog vi med soget til City-Club hvor vi arriverte ved 11-tiden. Imorgen kommer Scott og frue og jeg trof sig førre reise ned til Simons Town i anledningen.

(284-181)

Captain Scott ankommer.

Jeg drog tidlig imorges ned til stationen for at møte "the owners." Han vendtes først ved 10 kloken, og jeg havde derfor en anden frokost på hotellet i Simons Town. Efterpå drog jeg sammen med fruene Wilson og Evans på stationen. Capt. Scott var i strålende humor - ikke desto mindre hans kone. Formiddagen tilbragte jeg forresten ombord - havde lunch og drog sammen med Scott, Wilson, Bowers, Littleis ved fontiden op til Cape Town for at gaa i en afrosmiddag som gaves os terranoverianere. Dog - min "kyll" som jeg havde hentet ombord og bar i en eske - blev av konduktøren ved en fæltagelse sat av på en station undervejs, og jeg måtte derfor give overhånd på festen. Jeg har derfor givet mig selv en bedre middag her på City Club - og akter at tilbringe resten av kvelden med at skrive breve.

(285-180)

Jeg møter Cherry paa en Tea-Salon.

Havde jeg været i middag i Gaardhvald så havde jeg antagelig vækket med visse ubehagelige fornemmelses i hovedet imorges. Desuden hører jeg idag at middagen var temmelig middelmættig - jeg er med andre ord glad over jeg ikke var der. Efter lunch gik jeg ned paa en "tea shop" hvor byens pigebørn plejer at indfinde sig. Her møtte jeg Cherry, og vi drog efter haft en tur ned i haven hvor der laa nogle norske skulptur blandt andre. Vid 6 kloken sluttet Bowers sig til os og som Cherrys gjester drog vi og supporte for efterpå at drage i Teatret og se "The Beggar Girls Wedding". Som sidst, - vi morred os kostlig over de tragiske situationer. Efter forestillingens slut skilles vi - da drog tilbage til Wineberg" med toget - jeg drog hjem til City Club.

(236-129) S. Bartholomew.

Motortur og Rangd

Posten gik til Europa i dag, og jeg
tilbragte formiddagen med at færdigstrive mine breve. Bowers Lewis og jeg
var i eftermiddag en dufig motortur rundt Table Mountain, og vi var netop
lidtukk hjemme igen tilat klædt os til festen på Mount Nelson. Det var
"the African Society" som gav os denne middag, og det blev en rigtig hyggelig
aftens. Vinden flommel og stemningen stod højt. Ved 10'iden var middagen
over og man begyndte at spilles; men noget av os Terranoverianere drog med
Nelson som var "non plus ultra" op til en på hotellet boende Amerikansk multi-
millionær og fortsatte kuringen. Den berømte pengemand holdt sangen paa grund af
de foregående dages sang! - dog han - did not mind "carrying on" - og det blev sent
for jeg ankomme her i klubben.

LESSONS.

Matins—Gen. xxviii. v 10 to v 18; I. Cor. iv. v
18 and v.
Evensong—Deut. xviii. v 15; Matthew xxviii.

(237-128)

Rangdet fortsetter i "Grand Style"

Jeg har været i "grand hotel" i København - og føler
mig mindre skikket tilat befjne pennen. Et kan jeg dog konstatere - alt var
for vi brof op utav fokus - og alt synes nu at beskrive de hyraale ørklør - med den
ord fuldstændig som paa den nordlige halvkugle. Det var landofficerne som gav
os Terranoverianere denne fest i Simons Town. Det var en ualmindelig hyggelig
kørsel og turen begyndte at bli smaa, da vi satte ombord i Terra Nova.
Efter krosh i City Club, drog jeg sammen med Campbell og Pennell, som havde med
indom i løbet av formiddagen, ned hit til Simons Town. Her tillægde jeg eftermid-
dagen delvis ombord og delvis stand. Ved 8'iden drog Simpson Lewis Pennell
Bowers og jeg til hotel, og nu sidder jeg og gruer mig til "dagen derpaa".

THE TERRA NOVA.

PREPARATIONS FOR DOCKING.

DISCHARGING THE STORES.

The little company of the Terra Nova has long ago appreciated "the nobility of labour—the long pedigree of toil." When there is work to be done, though it may be dull at whiles, the nice distinctions between scientist and seaman, officer and man, quickly disappear under democratic grime that fastens upon all who are at work upon the little vessel. In the preparations for the departure from Lyttelton time has become an essential, and while the commander of the expedition was at work in the city on business matters, the remaining members of the expedition spent a busy day yesterday in discharging the stores from the Terra Nova in readiness for her docking.

The work of emptying the ship was commenced on Monday morning, and operations were resumed early yesterday morning. The result of the two days' work was most satisfactory to everyone on the ship, for all were directly contributors to the expedition with which the stores were taken from the hold and stowed away in the Harbour Board's shed. The Board has provided a motor-hoist, by the use of which the work of lifting the cases is greatly facilitated. All the stores have been packed in handy-sized cases, those containing comestibles packed in fragile vessels being protected with metal bindings. In addition to the marks indicating the contents, each case bears the name of the party for which it is intended, so that the possibility of one of the expedition receiving a surfeit of stores at the expense of another has been removed. Everything that experience and foresight could suggest has been done to make the work in the Antarctic as free from difficulties as possible, and the mathematical precision which has marked all the preparations is particularly striking in connection with the stores. By five o'clock last evening, when work for the day was finished, the greater part of the cargo had been stowed in the shed, the amount of floor space which was utilised being about fifty feet wide, while the boxes were piled up to a height of twenty feet. Only a comparatively small amount of cargo remained in the forward part of the hold, and this will probably be put ashore before noon to-day.

It was originally intended that the Terra Nova should go into dock tomorrow, but although the ship will be quite ready by then it is unlikely that she will be placed on the chocks until the following day. The work required on the steamer Ngahere, which is at present in the dock, will take longer than was at first anticipated, and the Terra Nova will have to wait until the Ngahere has been removed. The work of overhauling the Terra Nova has been entrusted to Mr M. J. Miller, a Lyttelton shipwright, who has had a large experience and who attended to the work of overhauling the Morning and the Nimrod.

A leak that developed on the voyage from Home will receive special attention. The leak is not a particularly serious one, but no risks will be taken with it on the voyage south.

Building operations in the Antarctic are carried out on scientifically economical lines. Two huts will be built upon the arrival of the expedition, one at the main base in McMurdo Sound and the second at the base established upon King Edward VII. Land for the eastern party. There will be no stray pieces of timber for firewood. Both huts were erected in England and afterwards taken to pieces again, each stud and each joist being carefully numbered. The timber for the two huts was not distinguished when it was delivered at the ship in London, and the first stage of the rehearsal that will be made at Officer's Point will be the sorting out of the material. A dozen truckloads of timber have been shunted on to the reclaimed ground, and yesterday afternoon four or five men were engaged in converting confusion into order.

The timber combines the qualities of lightness and strength. The larger hut, which will be used by the western party, will be 50ft long by 25ft wide, and the home for the eastern party will be 20ft square. As soon as the first part of the work has been completed the huts will be erected, but only the main portion of each structure will be built up. The match-board lining has not been numbered, and it will merely be divided into two lots. Eventually it will have to be nailed on to the stud pieces, and the intervening space of three or four inches will be loosely filled with a specially-prepared seaweed, of which twenty bales have been provided, as a protection against the cold.

THE SKI EQUIPMENT.

SIXTY PAIRS TO BE TAKEN.

THEIR VALUE AND USE.

Sixty pairs of ski are included in the equipment of the shore parties of Captain Scott's expedition. Unless, like dreams, the hopes regarding them go by contraries, they will prove an important factor in the successes achieved by the expedition. A member of the staff of the expedition is Mr T. Gran, who is primarily an expert in the use of ski, and incidentally a climber of mountains. He will have charge of the ski equipment, and will accompany the expedition as instructor in the use of ski.

"I believe that the Antarctic is the best place in the world for ski," Mr Gran said to a "Lyttelton Times" reporter yesterday. He went on to explain that the use of ski as an aid to locomotion in snow and ice covered country was virtually unlimited. They were of the greatest assistance in travelling over level ground, removed many of the difficulties of descending hillsides, and when hills had to be climbed gave those wearing them an immense advantage over others not so equipped. Ski used continuously on snow would last fully a year, but use on rough ice littered with stones might wear them out in a fortnight. Their lifetime varied according to the conditions between these two extremes.

"Ski will be used on all the sledge expeditions," said Mr Gran, "and I feel confident that they will be of great value to the party that has to ascend the Beardmore glacier on the way to the pole. The use of ski will remove many of the terrors of crevassed ice. They are eight feet long, so that a man wearing ski will be able to pass over a snow-hidden crevasse a couple of yards wide without mishap. In many cases, a crevasse much wider than that could be passed safely, as the ski present such a large bearing surface. A dog would go through the surface where a ski-shod man would not." From the experience of Sir Ernest Shackleton's expedition, it appears that a crevasse ten feet in width was considered a large one, and the average width was probably about two feet.

Referring to the use of ski by members of Shackleton's party, Mr Gran said that the unsatisfactory results that

attended the efforts to make use of them was due to lack of knowledge as to the proper methods to be followed, and to the fact that each man was provided with only one stick or staff instead of two. It was very difficult for a ski-runner to maintain his balance with only one stick, but with two this difficulty was removed, and he was able to make much better progress. He compared a properly equipped ski-runner to a horse, as the sticks performed the functions of an additional pair of legs, and suggested that with only one stick a man would labour under the same disability as a dog with a broken leg. When provided with two sticks, the runner was able to lean forward and move very much quicker upon his ski than another wearing ordinary schneeske.

Describing the ski, Mr Gran said that those provided for the expedition were all fitted with a binding invented within recent years. A specially made boot had to be worn, and by the use of an iron loop fitted to the ski, into which the toes was thrust, and straps round the back of the boot, a rigid co-operation of foot and ski was obtained. The staves were made of bamboo, the length being such that the upper end was about level with the armpit. A strap wound round the waist, gripped between the hand and the stick, enabled the runner to keep a firm hold. The lower end was shod with iron, sharpened to a fine point for use on hard ice, and at about four inches from the end was a disc of similar diameter, that prevented the stick sinking into softer material. The disc was constructed of a bamboo framework, into which hemp was woven, so that it was to some extent pliable.

FRIDAY, AUGUST 26, 1910.

35th Week.

(288-127)

"Dagen derpaa"

Frokosten smakket ikke imorgos - jeg hunde ikke saa godt av mat. Jeg drog island, og etter nogle timers frisk luft fikk jeg en onig at svømpe et egg og et glas melk. Derpaa drog jeg ombord i Pandora - for at have en ønskede drink - flasken skal nemlig drage til Durban imorgon. Ved middagsstider drog jeg op til Cape Town, men returnerede allerede efter et par timers tid hit - da der om kvelden skulle være bal til are for os. Dansen blev foresten en shuffles - jeg var hot og sovrig og "The Colonial" hadde smakket angaaer svakt representert. De fåa der var noget ved - var booket for jeg kom paa merkeidet - og jeg tilbrakte elste delen av kvelden med at pleie lørsten. Da dansen var slut tok jeg en par mts springmarsk. De patruljens konstabler fulgte mig med øinne og tankte vel kanskje med eiq selv - Det varstedsog forrygt var jeg ikke - heller ikke bedugget - men bare i den velsignede liden. Da man føler sig tilfreds ved at "fly". Du er jeg hjemme pa hotellet i Lenons. Town igjen - allekindet - men utsikt, saerbaat og sovrig. Tidkken er fire morgen

35th Week.

SATURDAY, AUGUST 27, 1910.

239

(289-126)

Vore soldamer fra Igaar

Sov i dag til klokken var 11th - lande derpaa frokost - barberte mig og drog saa op til Cape Town. Pa toget traf jeg Cherry og to av gaaerkavallens faa fine pikeborn - to fader Williams. De inviterte os til ha, men jeg overlot demne fornöelse til Cherry, men mottok med glæde en invitation til middag forstkommande tirsdag. Om aften spiste Cherry middag hos onig paa Mount Wilson. Etterpaa gik vi paa en konsert, hvor blandt anden god musik ogsaa norsk ~~blom~~ forskunst blev presentert. Vi skifttes etter forestillingen, og nu siddet jeg i City Clubs hyggelige skrivewinkel og - bokfører dagens begivenheter.

(240-125) 14th after Trinity.

Søndag i Cape Town

Den største del af dagen har jeg tilbragt ved skrivebordet her i City Club. Iformiddag var jeg ude i Klamps-Bay en tur og besøg Cape Towns sommersædested. Hveret var dertil, og det blev en vakkert tur. Ved tiden ihosled kom Riley og Drake inden klubben her for at hente nogle lysbilleder - Capt Scott skal imorgen holde foredrag her i byn og appetitens derfor prøves. Jeg drog med dem, og tog mine egne "lantens" med. Det blev i det huklaget en vellykket prøve. Salen var storartet og billederne gode. Under prøven kom Wilson med følge - to misser blandt andre. Missernes nævn husker jeg ikke - men ansigterne derimod udmerket - de var jæderen saa fine

LESSONS.

Matins—II. Kings ix.; I. Corinthians viii.
Evensong—II. Kings x. to v 32 or xiii.; Mark ii
v 23 to iii. v 13.

(241-124)

Middag og Foredrag.

Efter en sommelig sun frokost drog jeg ud i byn hvor jeg møtte Cherry. Han beredte ogsaa blandt andet at middagen hos Williams var fremstyknet til ikvæld - han havde lagt en "note" ind paa hotellets filmig. Eftermiddagen gik med at faa tak i min syde - jeg havde efterladt den paa hotellet, men telefonerte og skulle faa den opsendt fra Simon's Town. For hvert tog som kom var jeg paa stationen, men ingen syde, og jeg mædte til sidst gaa i middagen i "plain clothes". Det var en ualoniindelig hyggelig og god middag og det var næsten argerligt at måtte drage til foredraget. Dog var der derimod intressant i "omnet" og hvorfor ikke saa fåre dem. Vi drog - salen var fuld og stemningen høj, men det forekom mig at Shackletons udtalening av "Sydpoleventyret" var mere fængslende.

TUESDAY, AUGUST 30, 1910.

36th Week.

(242-128)

Når det høgler og regner.

Vi er her under vores ophold her i Cape Town været yderst avvechselende - nogen blæst og solskin. Smorges og formen i hele dag har det været urichtigt byggevær - regn og hagl har plommet ned os de følgende ugens dage, og man har mest muligt holdt sig inden døre.

Jeg var i eftermiddag i tea hos Williams - der var foruden husets døtre - flere ganske fine amissar, og denne Cherry og "Kilbride" der forlod yderst hyggeligt. Skalde har jeg været Cherrys gjest - vi spiste paa Mount Nelson og drog efterpaa i teatret.

36th Week.

FRIDAY, SEPTEMBER 2, 1910.

245

(245-120)

Vi gynger efter paa bøgen

(245-121)

[2011.149.1.2]

On March 15th 1902 at 8 pm.

DR $\left\{ \begin{array}{l} 41^{\circ}-0' S \\ 175^{\circ}-0' E \end{array} \right.$

Chion, showing	$h \text{ } m \text{ } s$	True alt. * Sirius	58 - 16 - 36
" "	9 - 6 - 6	" " * Canopus	56 - 5 - 7

From Nautical Almanac Sidereal time (4. noon) 14th. = $23 - 24 - 40.46$

* Sirius RA	$h \text{ } m \text{ } s$	* Canopus RA	$h \text{ } m \text{ } s$
Did. $16^{\circ} - 35' - 14''$	6 - 40 - 51.6	Did. $52^{\circ} - 38' - 59''$	6 - 21 - 47.6

$$\log \tan \theta + \log 2 = \log \sin \theta$$

$$\therefore \tan \sin \theta$$

